

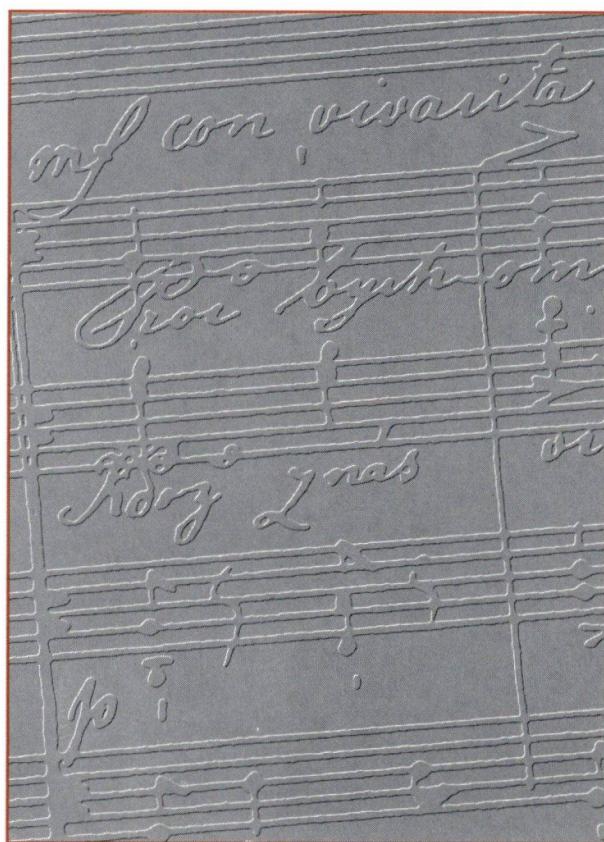

ROČENKA 1997

OCHRANNÝ SVAZ AUTORSKÝ

ROČENKA 1997

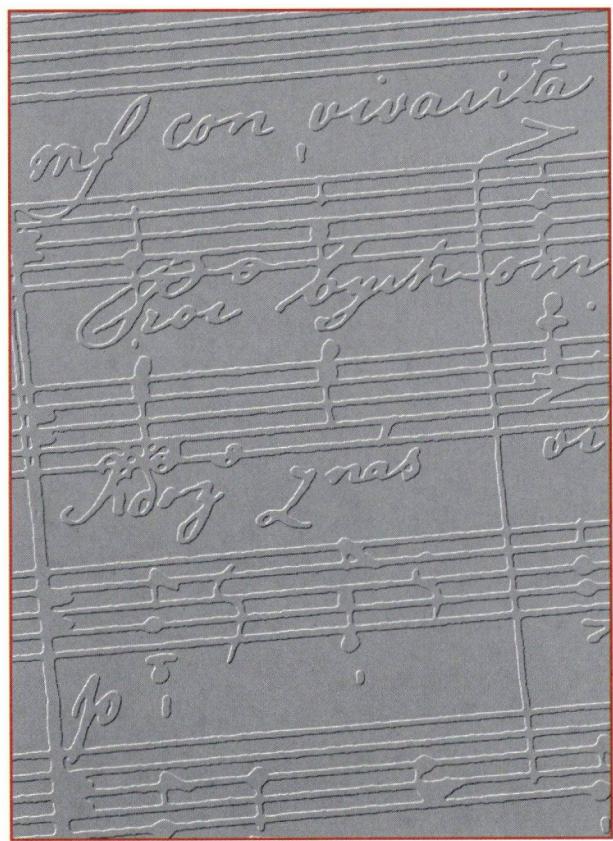

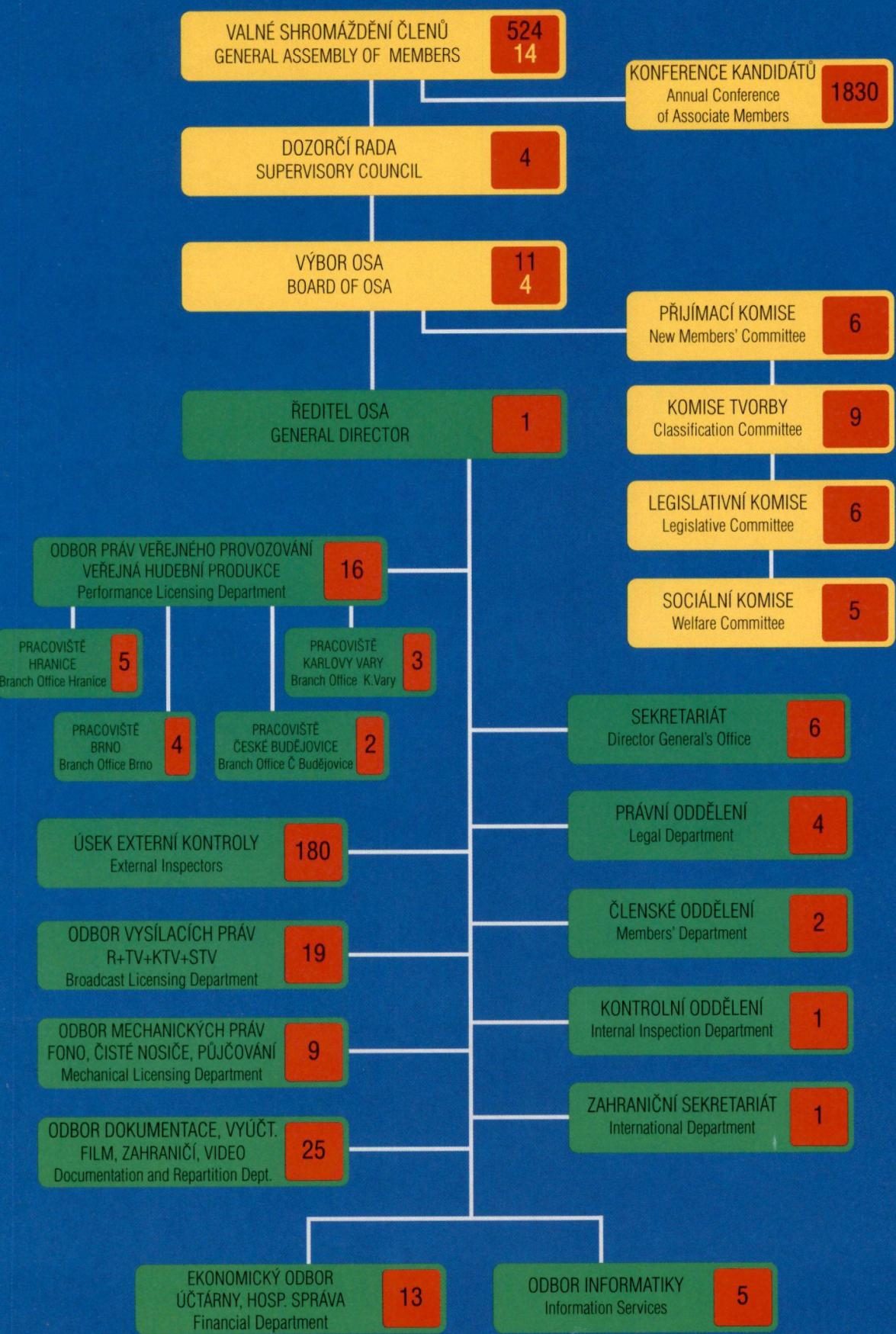
OCHRANNÝ SVAZ AUTORSKÝ

ROČENKA 1997

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA OSA

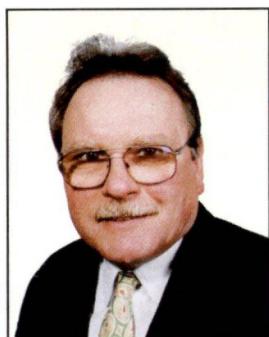

Chrám sv. Mikuláše na Malé Straně
St. Nicholas cathedral in Lesser Town of Prague

VÝBOR OSA

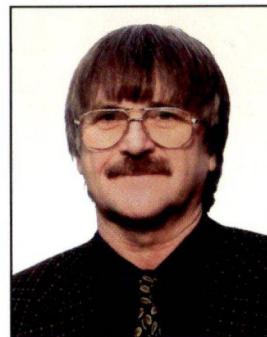
BOARD OF OSA

Eduard Krečmar
1. místopředseda
Vice Chairman

Luboš Andršt
předseda
Chairman of the Board

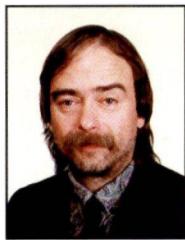
Karel Vágner
místopředseda
Vice Chairman

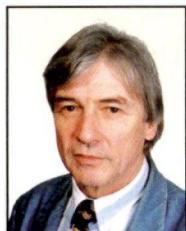
Pavel Vrba

Mojmír Balling

Miroslav Janoušek

Pavel Chrastina

Jiří Kalach

Michal Košut

Zdeněk Nedvěd

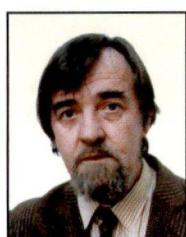
Zdeněk Pololánek

NÁHRADNÍCI VÝBORU

ALTERNATE MEMBERS OF THE BOARD

Jan Slabák

Pavel Šrut

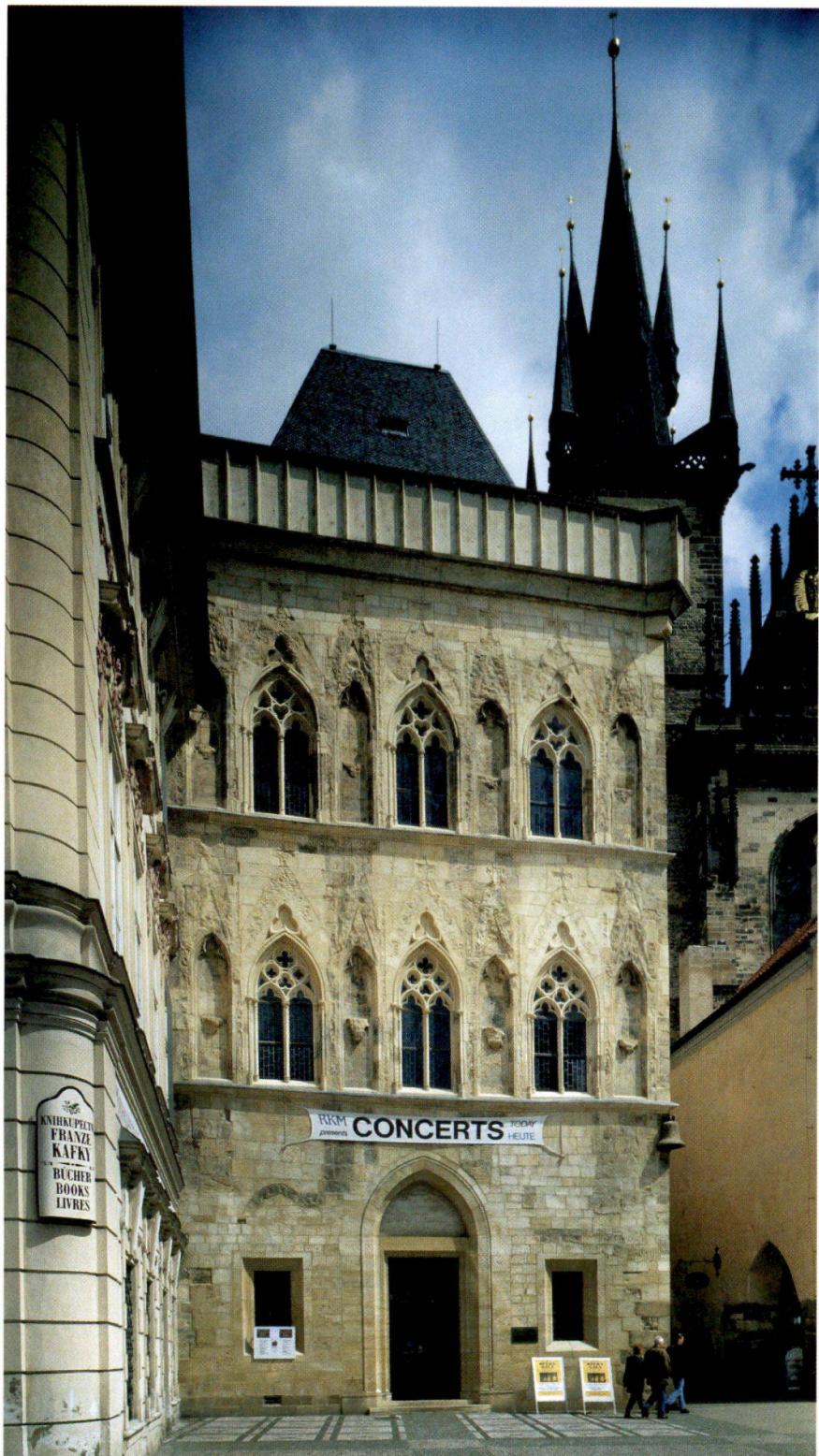

Jaromír Dadák

Roman Cejnar

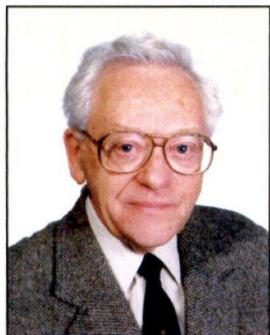

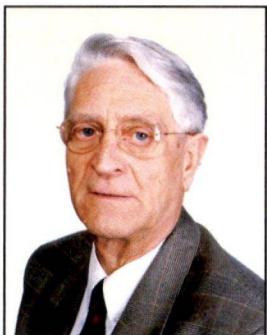
Dům U kamenného zvonu, pražská stavební památka ze 14. století
The "Stone Bell House" from 14th century – another place of classical music venues

DOZORČÍ RADA

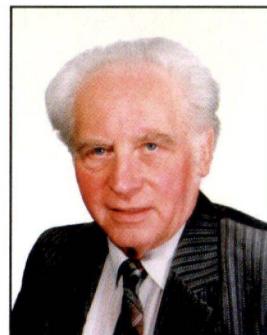
SUPERVISORY COUNCIL

Miloslav Ducháč
předseda dozorčí rady
předseda legislativní komise
Chairman

Dr. Jaromír Dlouhý

Prof. Dr. Václav Kučera

Pavel Cmíral

PŘEDSEDOVÉ STÁLÝCH KOMISÍ

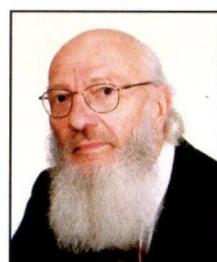
CHAIRMEN OF STANDING COMMITTEES

Vladimír Popelka
předseda komise
pro otázky tvorby
Classification Committee

Jindřich Brabec
předseda přijímací komise
New Members' Committee

Čestmír Gregor
předseda sociální komise
Welfare Committee

Klášter Loreta, perla pražského baroka
Loreta Monastery, a pearl of Prague baroque

APARÁT OSA

OSA MANAGEMENT

JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA
General Director

JUDr. Dana Neprašová
vedoucí odboru
dokumentace
Head of Documentation

Ing. Miroslav Mareš
vedoucí ekonomického
odboru
Head of Financial
Department

JUDr. Otmar Skopal
vedoucí odboru veřejného
provozování
Head of Performance
Licensing

JUDr. Zuzana Kurelová
vedoucí odboru
vysílacích práv
Head of Broadcast
Licensing

Mgr. Vladimír Mirc
vedoucí odboru
mechanických práv
Head of Mechanical
Licensing

Ing. Jiří Rohliček
vedoucí odboru
informatiky
Head of Information
Services

PhDr. Lenka Nováková
vedoucí filmového
oddělení
Head of Film Rights Dpt.

Zdeňka Hurdová
sekretariát ředitele
osobní oddělení
Secretary to
General Director

Hana Sánchezová
sekretariát ředitele
PAM
Secretary to
General Director

Mgr. Lenka Mališová
právní oddělení
Legal Dept.

Mgr. Jitka Pechková
právní oddělení
Legal Dept.

JUDr. Pavla Cibulková
právní oddělení
Legal Dept.

JUDr. Eva Sůnová
právní oddělení
Legal Dept.

Ing. Jitka Jandourková
zahraniční sekretariát
International Dept.

Jana Jarešová
podniková kontrola
Internal Inspector

Zdeňka Pospišilsková
členské oddělení
Members' Dept.

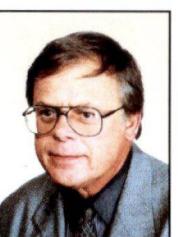
Vlasta Zajíčková
členské oddělení
Members' Dept.

JUDr. Jan Kux
ved. reg. pracoviště
Brno
Head of Branch Office
Brno

Roman Bariš
ved. reg. pracoviště
Hranice na Moravě
Head of Branch Office
Hranice na Moravě

PhDr. Josef Žák
ved. reg. pracoviště
Karlovy Vary
Head of Branch Office
Karlovy Vary

Mgr. David Škach
ved. reg. pracoviště
České Budějovice
Head of Branch Office
České Budějovice

Barokní kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. Postaven v první polovině 18. století, v témež století byl odsvěcen a později sloužil jako vojenská koncertní síň. V současnosti se zde pořádají koncerty vážné hudby.

*Baroque church of St. Nicholas, beginning of 18th century.
Since a mid of 19th century till today it serves as a concert hall.*

SLOŽENÍ KOMISÍ

od druhé poloviny roku 1997

LEGISLATIVNÍ KOMISE

Miloslav Ducháč – předseda
Jaromír Dadák
Karel Růžička
Jiří Teml
Karel Vacek
JUDr. Ladislav Vostárek

Za aparát OSA:
JUDr. Josef Slanina – ředitel
JUDr. Dana Neprašová – vedoucí 2. odboru
JUDr. Eva Sůrová – právní oddělení
tajemnice komise

KOMISE PRO OTÁZKY TVORBY

Vladimír Popelka – předseda
Marta Jiráčková
Miroslav Císař
Jaroslav Machek
Pavel Růžička
Ivana Loudová
Lukáš Matoušek
Jan Hála
Rostislav Černý

Náhradníci:
Mikoláš Chadima
Pavel Dobeš
Rudolf Růžička
Jan Rokyta

Externí spolupracovník:
Vladimír Studnička

Tajemnice komise:
Sabina Chalupová

PŘIJÍMACÍ KOMISE

Jindřich Brabec – předseda
Jan F. Fischer
Václav Riedlbauch
Miloň Čepelka
Jaroslav Velinský
Iva Novotná

Náhradníci:
Ferdinand Havlík
Vladimír Salčák
Ladislav Kubeš

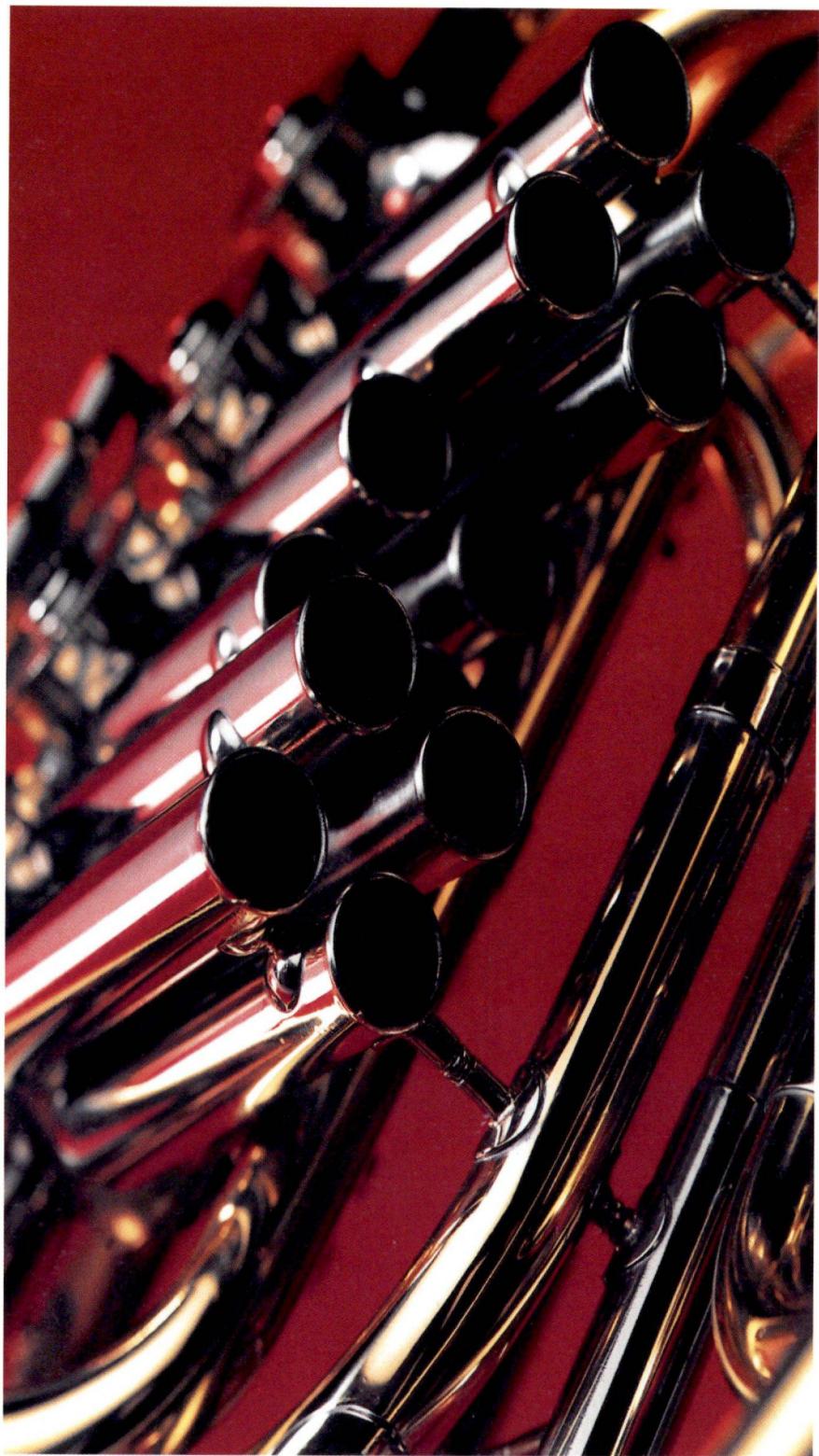
Tajemnice komise:
Zdeňka Pospíšilíková
Administrativa:
Vlasta Zajíčková

SOCIÁLNÍ KOMISE

Čestmír Gregor – předseda
Pavel Blatný
Jaroslav Celba
Jiří Urbánek
Jan Neckář

Tajemnice komise:
Zdeňka Pospíšilíková

ÚVODNÍ SLOVO

Vážené dámy, vážení pánové, vážení kolegové,

dovolte mi malou úvahu o vývoji v OSA během roku 1997 a o jeho současné situaci.

Pokud bychom měli bilancovat, zdál se uplynulý rok oproti jiným poměrně klidný a z hospodářského hlediska dokonce velmi úspěšný. To potvrzuje správný směr a strategii, kterou OSA zvolil po roce 1990. Především je to převzetí osvědčeného systému (statut, vyúčtovací řád) od našich vyspělých partnerů. Dále jsou to velké investice do výpočetního systému, zřizování regionálních pracovišť, zavedení externích kontrolorů v terénu, využití všech zákonných prostředků k prosazování autorských práv, soudní vymáhání dlužných částeck, snaha o lepší komunikaci s uživateli atd.

V této souvislosti bych chtěl jménem současněho výboru poděkovat především vám, členům OSA, za správná rozhodnutí při hlasování na valných shromážděních členů, a také předchozím výborům, dozorčím radám a komisím za práci, bez níž bychom nebyli v současné stabilizované situaci.

To ale neznamená, že bychom dospěli do jakéhosi konečného ideálního stavu. Musíme si uvědomit, že ochrana autorských práv z pohledu ochranné organizace je vždy proces, jehož úspěšnost závisí na mnoha okolnostech jako je legislativa, celková ekonomická situace, výkonnost aparátu, kvalita základních dokumentů (statut, vyúčtovací řád), vnitřní soudržnost členů sdružení, náladu ve společnosti, tradice úrovně ochrany autorských práv v zemi působnosti atd. Je to tedy stálé hledání rovnováhy mezi měnícím se vnějším prostředím a vnitřním uspořádáním.

Celková dnešní situace, kdy se OSA po prudkých změnách v období transformace konsolidovala a zaujala pevné místo ve strukturách naší společnosti, nás nabádá k mírnému konzervatismu a to v těch základních principech, na kterých je současný OSA vybudován. Je to zejména vnitřní demokracie sdružení zaručená jeho statutem, princip solidarity s nekomerční hudebou (bodový systém, sociální fond, hudební nadace OSA) a členský princip.

Že bychom se zřekli demokracie je věc naprostě nemyslitelná. Naopak myslitelné je, zříci se obou ostatních principů, ale za jakou cenu? Především bychom se stali naprosto nestandardním ochranným sdružením, což by nás vylučovalo ze společenství moderních a úspěšných evropských partnerů a za druhé bychom asi velmi těžko naplnili i určitou kulturně – morální funkci sdru-

žení. Základ této podpory tvoří právě rozdělování inkasa z veřejného provozování podle bodového ohodnocení, kde je nekomerční hudba zvýhodněna.

Pokud ovšem 18% autorů (tolik je členů z celkového počtu zastupovaných) vyprodukuje dvě třetiny a 82% kandidátů na členství jen třetinu z celkového inkasa OSA, pak má ona „výkonnější menšina“, která – obrazně – vlastní většinový podíl sdružení, také právo k většímu podílu na rozdělování a k většímu podílu z příjmů fondu neidentifikovatelných zdrojů – FNZ. Členové OSA totiž také FNZ z valné části vytvářejí a především z jejich režijních srážek se financuje dohodnocení vážné hudby, chod aparátu a technické zázemí, které pak využívají všichni. Jinými slovy: každý člen v průměru produkuje 9 až 10 x více, než průměrný kandidát a také zhruba v tomto poměru je FNZ rozdělen.

Mluvím o tom proto, že se stále ozývají některé hlasy z řad zastupovaných, které tyto principy a hlediska zpochybňují... Opustit tuto cestu by znamenalo vystavit se velkému riziku nestability a ohrožení zájmů všech zastupovaných bez ohledu na to, zda jsou členové nebo kandidáti.

Tím nechci říci, že diskuse na toto téma není legitimní. Ale musíme si otevřeně přiznat, že to nebude právě OSA, který bude určovat trend celosvětového nebo evropského vývoje ochranných organizací. Naším úkolem pro nejbližší období proto stále zůstává pozorně sledovat tento vývoj a snažit se vyrovnat krok s našimi vyspělejšími sousedy. I tam přirozeně dochází ke změnám a tak jejich současný stav nemusí v jednotlivostech souhlasit se stavem, ze kterého jsme vycházeli před pěti, šesti lety. Tyto změny se však netýkají systému, ale způsobu práce a číselných hodnot, obsažených ve vyúčtovacích řádech jako jsou procenta, limity a koeficienty. Tato čísla se mění v závislosti na trhu a místní ekonomické situaci a mají v podstatě využívací charakter. V tomto smyslu bude také výbor navrhovat valnému shromáždění některé změny s ohledem na naše domácí podmínky.

Dovolte, abych Vám jménem výboru popřál mnoho tvůrčích úspěchů a bohaté provozování vašich děl.

Luboš Andršt
předseda výboru OSA

HOSPODAŘENÍ OSA V ROCE 1997

V r. 1997 dosáhl OSA nejvyššího inkasa za dobu své existence. Výše inkasovaných autorských honorářů činila 391.234 tis. Kč. Podařilo se vybrat o 104.644 tis. Kč více než v roce předchozím. Nárůst představuje 36,5%, což je 3,5x více, než činila inflace.

Výrazné zvýšení inkasa bylo dosaženo na všech úsecích s výjimkou inkasa za nenahrané nosiče.

Výše uvedeného rekordního inkasa bylo dosaženo při zvýšení nákladů o 20.938 tis. Kč, t.j.o 40,4%. I když v procentech vyjádřeno rostly náklady o něco více než inkaso, v absolutních hodnotách je tomu naopak.

K rozúčtování autorům tak zůstalo ve srovnání s r. 1996 o 83.706 tis. Kč více.

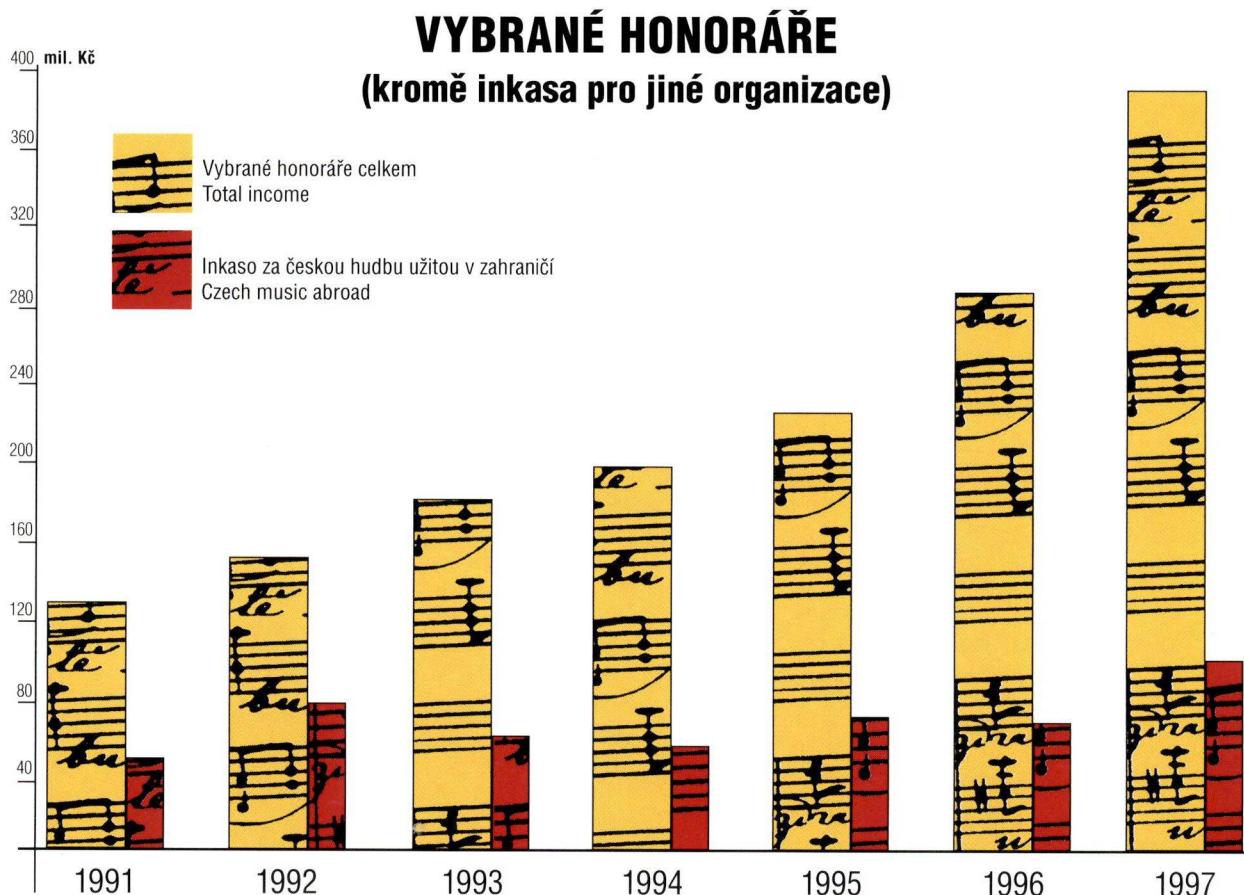
Tato skutečnost se projeví ve výplatách zastupovaným v r. 1998.

Hospodaření OSA skončilo v r. 1997 vyrovnaně, podobně jako v roce předchozím. Průměrné režijní zatízení (částka sražená na režii v poměru k celkovému inkasu) činila 18,5% (v r. 1996 to bylo 18,1%).

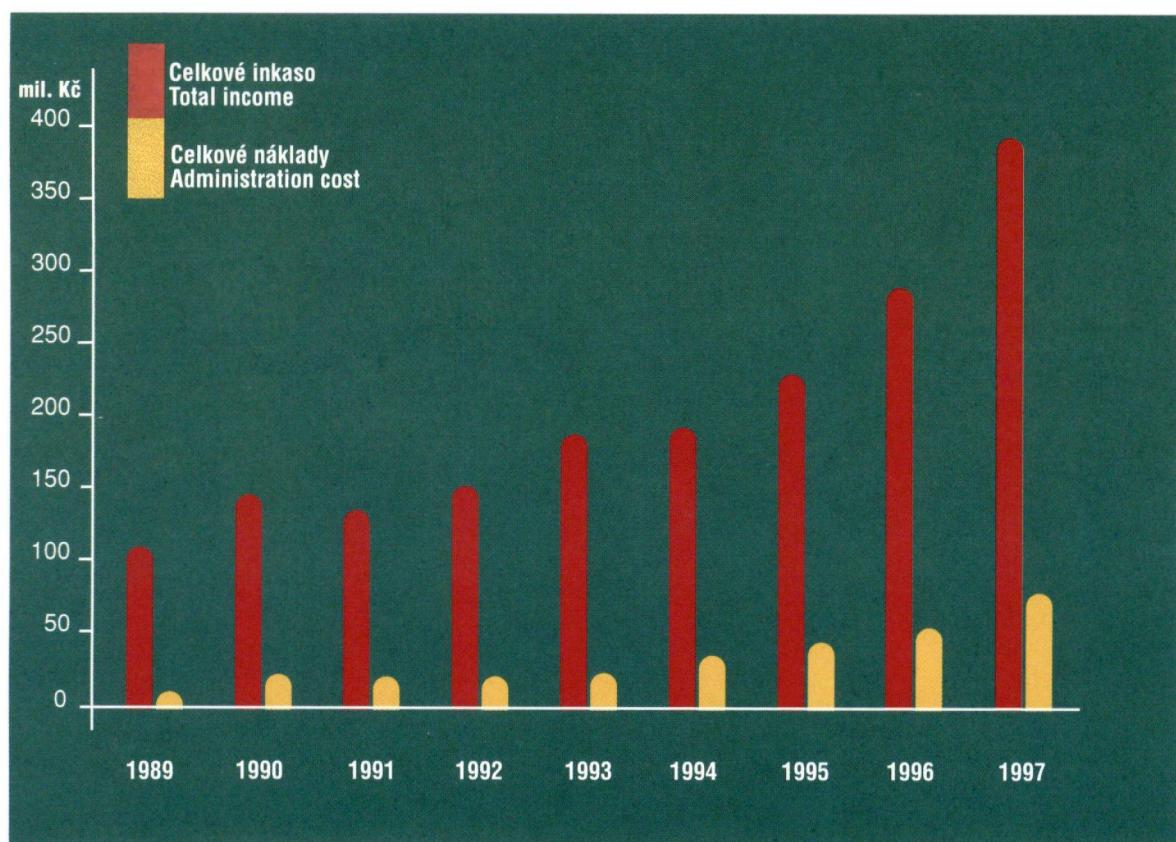
Vyplacené honoráře v rozdělení na fyzické osoby (zastupované OSA), právnické osoby, nakladatele a honoráře poukázané do zahraničí jsou uvedeny v následující tabulce.

Dále je uveden přehled o inkasu v rozdělení podle jednotlivých inkasných úseků, rozvaha a výsledovka.

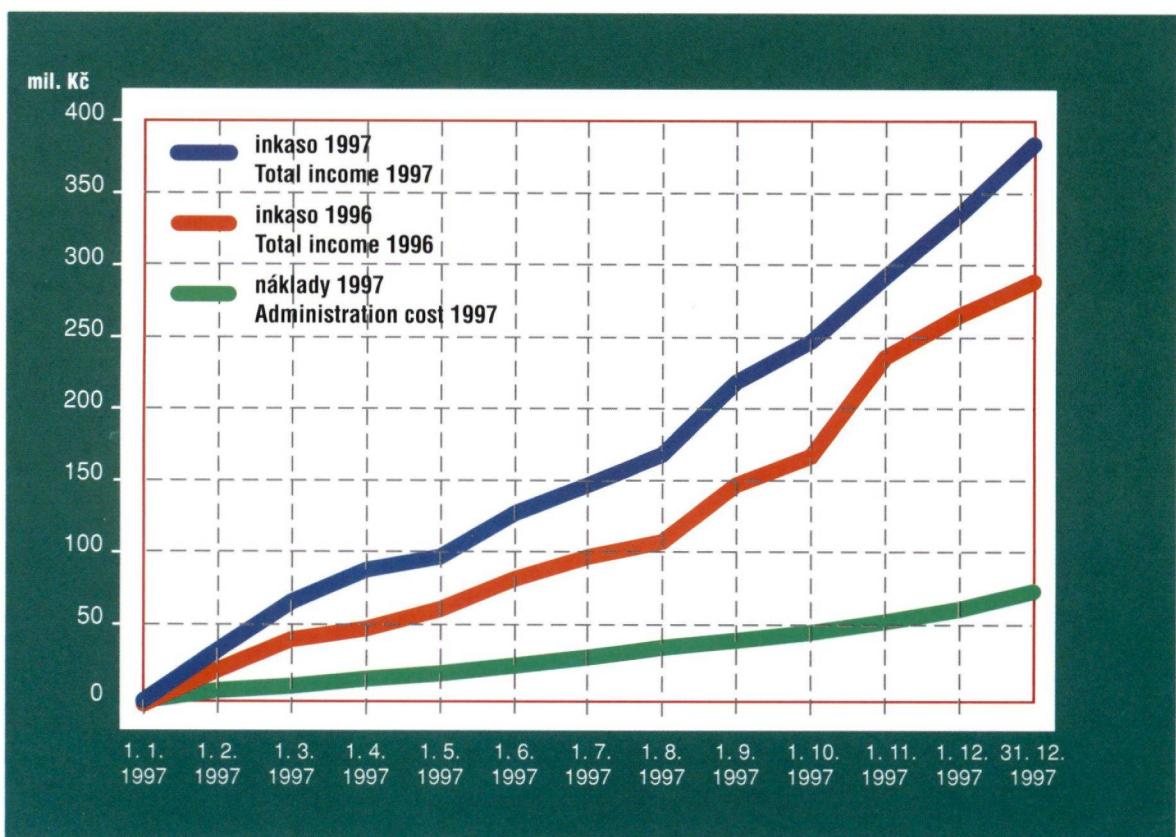
Ing. Miroslav Mareš
ved. ekonomického odboru OSA

CELKOVÉ INKASO VE VZTAHU K NÁKLADŮM OSA

EKONOMIKA OSA – VYBRANÉ UKAZATELE

HOSPODÁŘSKÝ VÝSLEDEK

ke dni 31.12.1997 v Kč

Účet	Název	Náklady	Výnosy
400	Náklady vynal. na nákupy	4803288.70	
410	Náklady na nakupované služby	10034583.79	
420	Osobní náklady	50281827.00	
430	Odpisy nehm. a hmot. IM	6775429.00	
440	Ostatní náklady	758799.18	
481	Zůstat. cena prod. hm. a nehm. IM	80574.00	
600	Výnosy z prov. činn. organizace		65743026.12
620	Ostatní výnosy		587304.33
681	Tržby z prod. nehm. a hm. IM		7800.00
684	Výnosy z finančních investic		6396402.90

Náklady celkem

72734501.67

Zisk

31.68

Výnosy celkem

72734533.35

Obrat

72734533.35

72734533.35

INKASO CELKEM

v r. 1997 v tisících Kč

I. Na režii vybráno: 72.735

II. K rozúčtování zastupovaným:

Veřejné hudební produkce	55.134
Vysílací práva (včetně televizní reklamy a kabelových televizí)	75.876
Audiovizuální práva	5.002
Mechanická práva	80.219
Půjčovny nosičů zvuku	6
Nenahrané nosiče	1.432
Honoráře ze zahraničí	93.632
Ostatní honoráře	19
Úroky	7.198
Celkem	318.499

III. Inkaso celkem 391.234

VYPLACENÉ HONORÁŘE

v tisících Kč v r. 1997

Zastupovaní OSA - fyzické osoby 124.799

Zastupovaní OSA - právnické osoby

- z toho nakladatelé 56.434

- ostatní 20.019

Do zahraničí 64.381

Celkem 265.633

ROZVAHA

ke dni 31.12.1997 v Kč

Účet	Název	Aktiva	Pasiva
013	Software	4343054.00	
021	Budova	2687877.00	
022	Samostatné movité věci	25921383.00	
031	Pozemek	97350.00	
052	Poskyt. zálohy na hm. IM	292049.70	
069	Ostatní finanční investice	4848000.00	
073	Oprávky k softwaru	-1540098.00	
081	Budova	-826052.00	
082	Oprávky k samost. movitým věcem	-13084120.00	
112	Materiál na skladě	404591.21	
211	Pokladna	34847.20	
213	Ceniny	48156.00	
221	Bankovní účty	243837186.30	
311	Odběratelé	43383423.18	
314	Poskytnuté provozní zálohy	966755.00	
315	Ostatní pohledávky	201554.00	
321	Dodavatelé		1149263.01
325	Ostatní závazky		278251647.20
331	Zaměstnanci		1120726.00
333	Ostatní závazky vůči zaměst.		1363168.00
336	Zúčt. s instit. soc. zabezpečení		2483895.00
342	Ostatní přímé daně		1081040.00
379	Jiné závazky		19937813.99
381	Náklady příštích období	765585.34	
386	Kurzové rozdíly pasivní		657426.54
388	Dohadné účty aktivní	461958.41	
389	Dohadné účty pasivní		337585.00
900	Základní jmění		6460903.92

Aktiva celkem **312843500.34**

Zisk **31.68**

Pasiva celkem **312843468.66**

Obrat **312843500.34**

Obecní a reprezentační dům je ukázkou pražské secese z počátku tohoto století. Jeho centrem je proslulá Smetanova síň.

Prague “Municipal and Representation House“ was built on the verge of the century in common style of the time called Art Nouveau. Its large concert hall is named after Czech composer Bedřich Smetana.

VÝROK AUDITORA

dSa

výrok auditora

Podle mého názoru, roční účetní závěrka za rok 1997 občanského sdružení OSA - Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním je sestavena v souladu s účetními předpisy. Účetnictví společnosti je vedeno úplně, průkazným způsobem a správně a sestavená závěrka věrně zobrazuje majetek, závazky, finanční situaci a výsledek hospodaření za rok 1997 v souladu s platnými zákony a účetními předpisy.

V Praze dne 24. února 1998

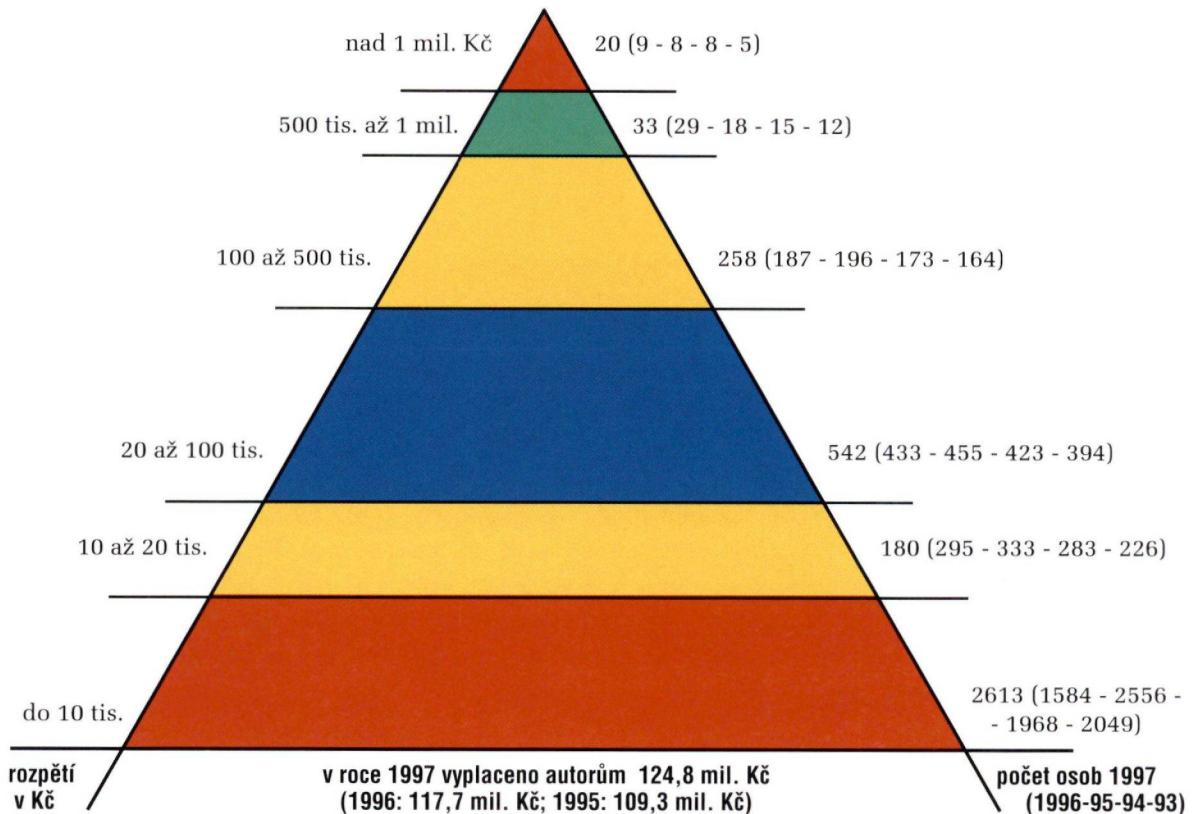

.....
Z Z audit, s.r.o.,
Čkalova 18, 160 00 Praha 6
Ing. Josef Žáček,
auditor, číslo dekretu 755

Přílohy : výkaz zisku a ztrát
rozvaha

PYRAMIDA HONORÁŘŮ AUTORŮ

Tradiční graf, který již pět let sleduje trend příjmů mezi jednotlivými skupinami zastupovaných autorů (nezahrnuje tedy nakladatele, tuzemské právnické osoby ani zahraniční autorské organizace, zahrnuje však dědice), při zachování totožných příjmových rozmezí přesvědčivě ukazuje stále rychlejší diferenciaci.

Počet „milionářů“ se během roku zdvojnásobil. Současně rostl počet autorů ve třech dalších nejvyšších příjmových skupinách. Rozrostla se však velmi výrazně i nejnižší příjmová skupina. Také pro letošní graf platí, že v každém rozmezí jsou zástupci všech profesních skupin včetně podskupiny vážné hudby.

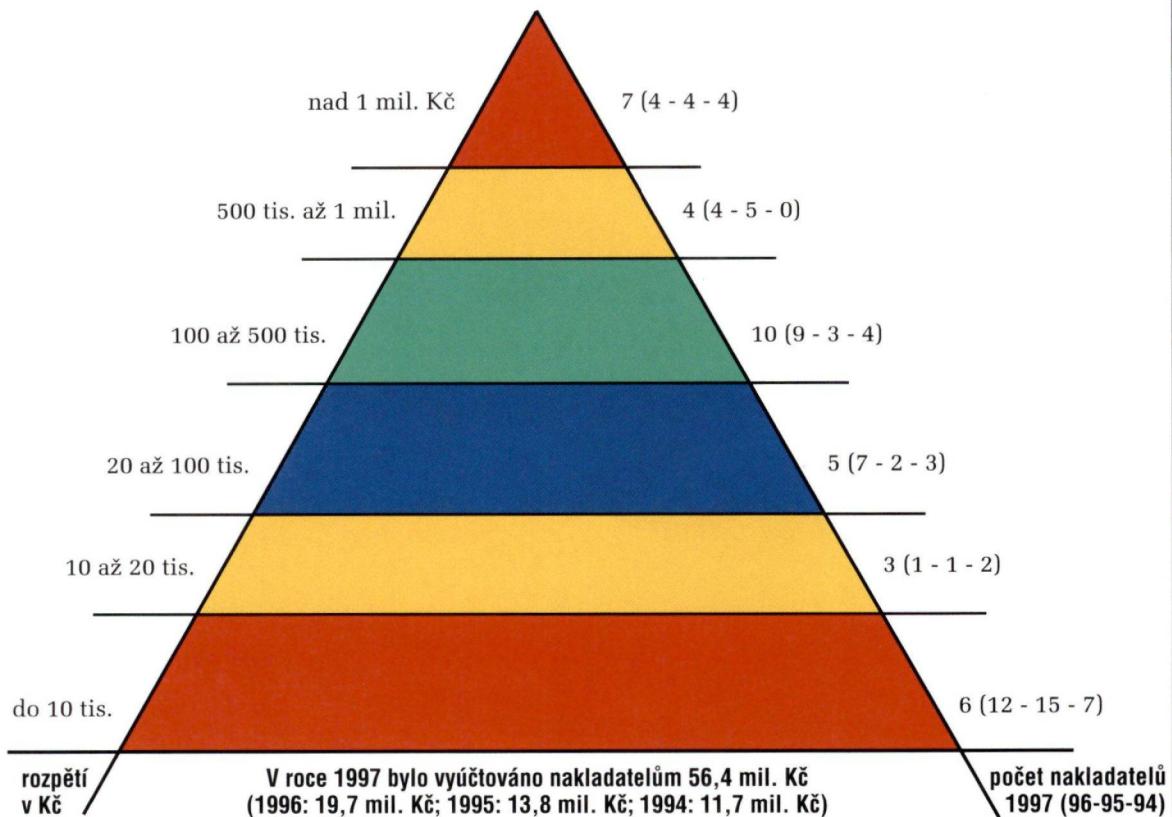
Osm procent zastupovaných ze tří nejvyšších pásem se podílí na honorářích 68,3% a nese tedy i přes dvě třetiny všech provozních nákladů OSA.

Za této situace nepřekvapuje, že více než 60 členů OSA mladších 60 let nesplnilo limit pro členství za léta 1995 - 1997 a podle statutu OSA došlo dnem 31. 12. 1997 k ukončení jejich členství, což samozřejmě nic nemění na jejich dalším zastupování.

Celkem bylo tuzemským zastupovaným - fyzickým osobám - v roce 1997 vyplaceno, převážně za užití v roce 1996, 124,8 mil. Kč.

PYRAMIDA NAKLADATELŮ

OSA vyúčtoval na základě smluv autorů s hudebními nakladateli 35 nakladatelům rekordních 56,4 mil. Kč, tedy téměř trojnásobek částky vyúčtované v předchozím roce. Ačkoliv se na této skutečnosti podílejí lvím způsobem dceřiná nakladatelství nadnárodních společností etablována v České republice, je z grafu patrný nárůst příjmů ve třech nejvyšších kategoriích a výrazný úbytek příjmů v začátečnické kategorii.

Pětinásobný nárůst příjmů v posledních čtyřech letech výrazně předstihl optimistické prognózy aparátu a vyvrátil katastrofické vize z let 1992 a 1993, že OSA během několika let ekonomicky udusí činnost vznikajících hudebních nakladatelů.

Uvážíme-li, že během roku 1997 bylo zaregistrováno dalších 383 nakladatelských smluv na 1,237 hudebních děl, lze očekávat úspěšný rozvoj hudebních nakladatelů i v následujících letech, i když smluvní boom z let 1994 a 1995 už odezněl.

VÝBOR NADACE OSA

VÝBOR NADACE OSA VE SLOŽENÍ

Evžen Zámečník, předseda

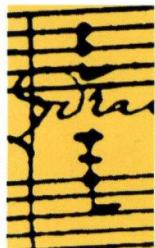
Sylvie Bodorová
Jaromír Hnilička
Lukáš Hurník
Ivan Kurz
Slávek Ostrezí
RNDr. Petr Pokorný
PhDr. Ivan Poledňák, DrSc.
Boris Urbánek

I v minulém období pracoval výbor Nadace OSA tak, aby činnost směřovala k hlavnímu jejímu poslání, t. j. podpoře české soudobé hudby. Někteří žadatelé o finanční podporu si ovšem neuvědomují limity, kterými je nadace vázána svým statutem. Diskuse kolem udělování finančních příspěvků se tedy velmi často vede tím směrem, zda vůbec příspěvek poskytnout či nikoli. Za podporu české soudobé hudby nelze přece považovat hrazení studia v zahraničí, či úhradu cestovného letadlem na hudební kongres v nějaké vzdálené zemi, což mnohdy představuje nebývale velké částky. Výbor Nadace OSA se snaží ovšem podpořit i ty aktivity, které mají pro soudobou hudbu význam publicistický a propagační. V poslední době se intenzivně mluví o otázce přímé podpory vzniku hudebních děl - zřejmě půjde o kombinaci podpory pro skladatele i interpreta, který se zaváže nové dílo uvést do života. S potěšením konstatuji, že finanční prostředky udělované Nadaci OSA ze strany výboru OSA se navýšují a můžeme tak tedy uspokojit stále více žadatelů o podpory. Některé prestižní festi-

valy soudobé hudby u nás si svou existenci zřejmě bez podpory Nadace OSA těžko dovedou představit. Stejně účinně se snažíme podporovat nahrávání soudobé hudby na zvukových nosících.

Od 1. ledna 1998 vstupuje v platnost nový zákon o nadacích a nadačních fonduch. V nejbližší době se v souladu s tímto zákonem ujmé řízení nadace nová správní rada, jejíž činnost bude kontrolovat dozorčí rada. Stávající výbor Nadace OSA ovšem vykonává svou funkci v tomto překlenovacím období, než budou nové orgány nadace jmenovány. V souvislosti s těmito změnami formuloval výbor nadace své připomínky ke zřizovací listině a statutu nové nadace. Tyto připomínky a podněty jsou výsledkem praxe a zkušeností dosavadní šestileté činnosti Nadace OSA.

Evžen Zámečník
předseda výboru Nadace OSA

Z VALNÉHO SHROMÁŽDĚNÍ OSA v Kongresovém centru Praha

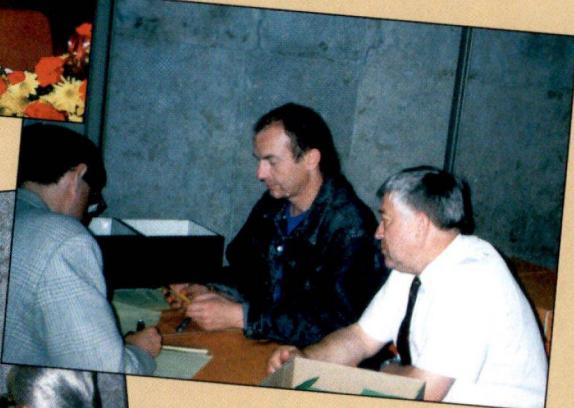
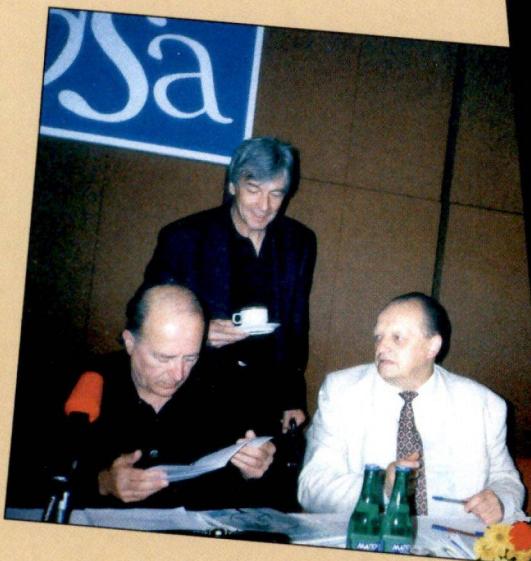
Každoroční setkání členů OSA patří k nejvýznamnějším mezníkům roku v činnosti svazu. Na valné hromadě se rozhoduje o celé řadě dokumentů, jejichž obsah potom určuje další chod OSA. Výroční schůze je zároveň společenská událost, na níž se setkávají představitelé všech hudebních žánrů, které Ochranný svaz autorský zastupuje.

Loňská valná hromada se rozloučila s výborem, v jehož čele stál Petr Janda a zvolila si výbor nový. Aparát OSA složil účet ze své činnosti a prokázal, že slouží svému účelu – chrání zájmy autorů a významným dílem přispívá k tomu, aby OSA patřil mezi ochranné organizace, které mají ve světě dobré jméno.

1997

oSa

SPOLUPRÁCE OSA SE ZAHRANIČNÍMI OCHRANNÝMI ORGANIZACEMI

Dracula nabízí divákům vše, co k muzikálu patří - tedy i velkolepou podívanou

Červenec roku 1994 se bezpochyby zapíše do historie českého divadelnictví. Svou tvář tehdy českému diváku poprvé ukázal způsob divadelního podnikání, který je na Západě, zejména na Broadwayi, zcela běžný. Producent sežene peníze, pronajme si divadlo, vybere kus, který pak hraje pár dní, měsíců, nebo - jako je tomu například v případě londýnského provedení Cats - více než patnáct let.

O čtyři roky později je situace taková, že dvě největší české muzikálové produkce mají za sebou derniéry. Představení Jesus Christ Superstar ani Dracula však rozhodně neskončila pro nezájem. Ježíš se hrál bezmála čtyři roky a na svém kontě má přes dvanáct set repríz, Dracula dva a půl roku a vidělo je přes milión lidí. Zcela zřetelným úspěchem původního muzikálu skončily především produkce Draculy a Krysače, o které je zájem v Koreji, v Německu a Belgii.

Jejich saturovaní producenti hodlají na své úspěšné debutové projekty okamžitě navázat novými inscenacemi. Potvrdilo se to-

tiž, že muzikálová nezávislá produkce je veleice výnosný byznys. A to i v Čechách, které by k němu neměly mít valné předpoklady. Chyběla tu tradice, prostory, herci a konec-konců i dostatečně velký trh.

Mnozí se ptají, jak je to možné? Svět velkých muzikálů u nás byl dlouhá léta, vlastně až do revoluce, naprostoto tabu. Budapešťské anabáze za filmy Hair a Jesus Christ Superstar ani občasná návštěva Hudebního divadla v Karlíně jistě nemohly domorodci přiblížit boom, který v Americe v padesátých letech spustila My Fair Lady, a který v letech sedmdesátých vtrhl zásluhou Lloyd Webberových hitů i do Velké Británie.

Přitom těsně po druhé světové válce jsme měli nakročeno dobře. Ještě v roce 1948 byla sice pražská premiéra Divotvorného hrnce označena za vůbec první úspěšnou a skutečně muzikálovou inscenaci amerického muzikálu na evropském kontinentě, pak však začali vařit v divotvorném kotlíku komunisté. Slibně se rozvíjející tradici, která navazovala zejména na předválečné Osvobozené diva-

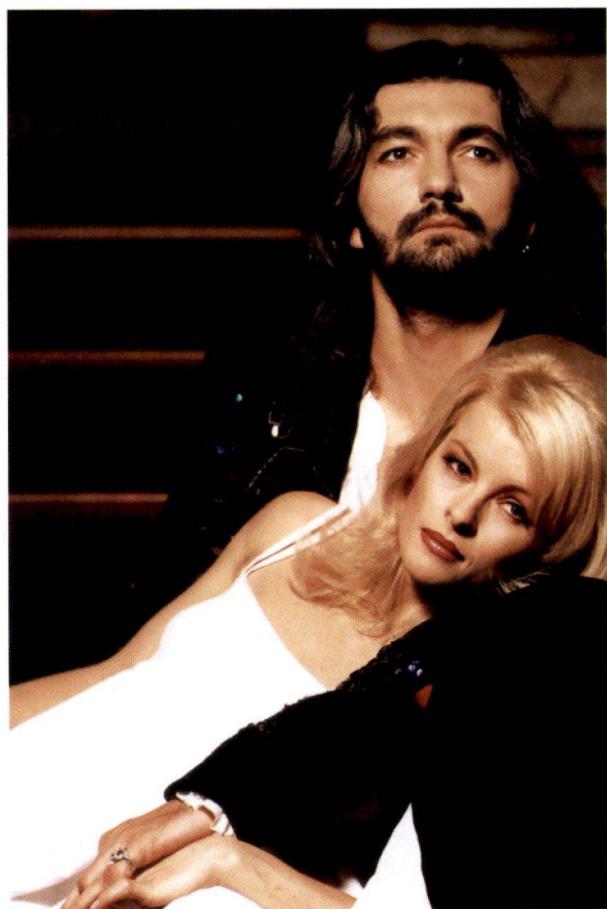

Autoři muzikálu Dracula Karel Svoboda, Zdeněk Borovec (zleva) a Richard Hess (vpravo) získali na domácí scéně nejedno ocenění. Hovoří se i o zahraničním provedení tohoto díla.

dlo, a která v šedesátých letech inspirovala Semafor, udělali přítrž. Pakliže tady pokusy o muzikály byly, pak v intencích běžných repertoárových divadel, kde nikdo nenesl větší riziko než u běžné činoherní inscenace. Není divu, že v roce 1968 v knížce Muzikál hodnotí hudební teoretik Ivo Osolsobě bilanci československého muzikálu jako neutěšenou.

Ani v okamžiku, kdy se po roce 1989 začalo podnikat a vytvářely se trhy rozličného druhu, neměli lidé, kteří měli chuť se do nezávislých produkcí pustit, vyhráno. Jak se totiž rádi nechávají slyšet odborníci, muzikál má tu povahu, že ho nelze dělat průměrně. Nejvyšší nároky jsou kladený na prostor, kde se kus hraje, na interprety i inscenační tým. A to všechno stojí hodně peněz. Při rozvaze nad jejich možnou návratností se například produkce Ježíše mohla opřít jedině o slavný muzikálový kus. O to větší uznání za odvahu si zaslouží produkce Nota Bene Musical, která si upřela i tuto jistotu a rozhodla se investovat celých dvacet miliónů do původního muzikálu Karla Svobody, Richarda Hesse

**Hlavní protagonisté muzikálu Dracula
Daniel Hůlka a Iveta Bartošová**

Český muzikálový zázrak

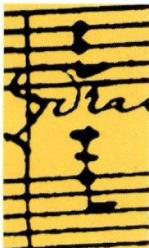
Bývalý předseda výboru OSA Petr Janda se v Landově muzikálu Krysař představil jako Osud (na snímku s Hanou Křížkovou)

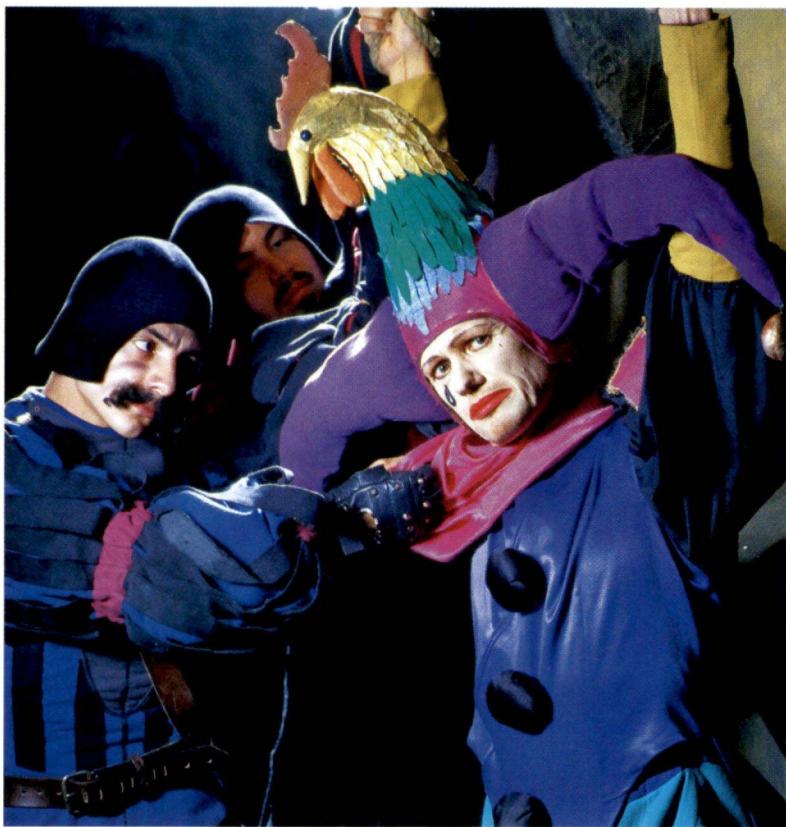
a Zdeňka Borovce. Produkce Draculy tvrdí, že rozhodnutí pokusit se o původní muzikál, vyvěralo mimo jiné ze snahy vyhnout se úmorným a často ponižujícím jednáním o získání licence na některý ověřený kus. Kromě toho byla jejich společnost zřejmě jediná, která na něco navazovala. Ještě před revolucí produkovala tanecní skupinu UNO a posléze karlínskou West Side Story. Zejména na ní se už za svobodných poměrů učila. Mimo jiné kde sehnat peníze, a jak přesvědčit případné sponzory či mecenáše, že se jim taková investice vyplatí. I zpětně však vidí producenti velký problém v tom, že zde zatím chybějí stabilně bohatí lidé či firmy, ochotné jít do rizika a posléze se podělit

o zisk. Přesto se to tehdy Nota Bene Musicalu podařilo.

Jakkoli se jeví dnes obtížné získat kvalitní původní látku a sehnat na její neošizenou inscenaci investory, přímo kardinálním problémem se ještě před několika lety zdál příliš malý herecký a pěvecký potenciál. Muzikálové herectví pro nás bylo donedávna velkou neznámou a jedinými školami, které měly otevřenou muzikálovou katedru, jsou brněnská JAMU a pražská konzervatoř Jaroslava Ježka. Přesto, připočítáme-li k Draculovi, Ježíšovi a Krysařovi brněnskou inscenaci West Side Story, bylo tu jednu dobu v permanenci přes dvě stě herců.

Kde se vzali? Odpověď na otázku by mohly dát nedávné konkurzy na chystanou Evitu, kde producent musel vypisovat zásluhou obrovského zájmu nové termíny. Štěstí zkouší každý, bez šance nebývají ani lidé z ulice, a přestože odpad je zákonitě velký, špička ledovce se nakonec jeví obdivuhodně kvalitní. V době, kdy je tu stále těžší se zpíváním užít z volné nohy, skýtají muzikály i profesio-

**Role šaška se v Draculovi skvěle zhostil
Jiří Korn**

nálním zpěvákům slušnou možnost obživy. Zejména v menších rolích jsou to však tvrdě vydělané peníze. Příležitostí uplatnit se bude zdá se ještě dost, neboť se připravují další původní muzikály: Ta Fantastika chystá Caligulu, Nota Bene Musical Svobodova Hraběte Monte Christa, Michael Prostějovský Rusalku.

Bezpochyby vzniknou další produkční týmy, které budou zkoušet štěstí s vlastní tvorbou. Chut' pracovat na nových projektech zatím inzeruje především zájem o prostory, kde lze náročné inscenace provádět. Prostějovský rekonstruuje jednu z hal v holešovické tržnici, Nota Bene Musical vyhrál spor o Pyramidu nad společností Musical, která zase pro své potřeby restauruje dům U hybernů. Další společnost má zájem o kupi či pronájem kina Cinema Broadway výhradně za účelem uvádění muzikálu.

České produkce sice občas působí jako znesváření kohouti na jednom smetišti, z očí do očí vám ale potvrdí, že konkurentům nezbývá než si vzájemně držet palce, protože

**Podle libreta Pavla Tomana a hudby Petra Maláska
vzniká nová produkce Kráska a zvíře**

divák všechno vnímá jako jeden žánr. Jak muzikáloví kapitáni tvrdí, ocitli se na jedné lodce. Když do ní někdo navrtá dírku, musí okamžitě všichni vylévat vodu.

Milan Tesař
hudební publicista

3. část: 1946 – 1956

Rok 1946 byl i v OSA charakteristický poválečným elánem a optimismem. Během roku byly postupně obnoveny styky se zahraničními autorskými společnostmi, které přerušila válka. Poslední den v roce 1946 informuje OSA statistický úřad, že má „293 členů, 55 zaměstnanců a 1 dům s 28 místnostmi, z nichž 20 užívá a 8 dalších pronajímá“.

Po celý rok 1947 a první pololetí 1948 probíhá „malá“ stavební přestavba budovy s nákladem téměř 1 mil. korun, což tehdy představovalo 1/22 celoročního inkasa a odpovídalo by dnes 17 mil. Kč. Mizí krám v přízemí a budova dostává tvar, který má stavebně dosud. Hned nato začíná „velká“ stavební úprava, zaměřená na vnitřní členění budovy.

Přichází únor 1948 a v OSA vznikají ve dnech 26. a 27. 2. 1948 dva akční výbory Národní fronty – akční výbor vedení a akční výbor zaměstnanců, které se už 4. 3. 1948 sloučují pod předsednictvím dr. Tomáška. Ihned začínají čistky „politicky neuvědomělých zaměstnanců“, které – jak plyne z dokladů – jsou bezohledné, ale nikoli rozsáhlé.

Zachovaná statistika uvádí, že aparát vyřídil v roce 1948 132 žádostí o užití hudby a zjistil 37.864 nehlášených produkcí, statisticky zpracoval 43.700 programů všech produkcí s 695.693 užitymi díly. Kromě toho užil rozhlas 81.804 hudebních děl a OSA tehdy kontroloval výrobu přesahující 4 mil. kusů gramodesek.

V dubnu 1949 Ústřední akční výbor Národní fronty souhlasí se zrušením Akčního výboru NF v OSA, když „spolu s Ústřední radou družstev kádrově prověřil kádrové složení

nového předsednictva v čele s dr. Tomáškem“, který se stává z předsedy akčního výboru ředitelem OSA na dalších 6 let.

Pro rok 1949 je typické, že se podobně jako za války neuskuteční valná hromada, neboť „příslušné orgány“ nestihnou schválit nové stanovy, podle nichž se OSA má stát lidovým družstvem. Podobně jako za války jsou přerušeny prakticky všechny osobní styky se zahraničním. Také výroční zpráva, vydávaná jinak každoročně, vychází až v roce 1950 společně pro roky 1948 a 1949. Šťastnou událostí se naopak stává příchod JUDr. Jiřího Novotného a JUDr. Valenty do aparátu OSA v důsledku masové likvidace soukromých advokátních kanceláří.

V roce 1950 musí přejít i OSA na „přímé plánování“, kdy plány výnosů a nákladů musí být předkládány předem ke schválení a jejich plnění vyhodnocováno. Hospodaření však již není posuzováno ve vztahu k výnosům a nákladům minulého roku, ale ve vztahu k plánu na příslušný rok. Jen procento překročení či nesplnění plánu je rozhodné. Tento přístup umožňuje stanovením nižšího a tedy reálného plánu maskovat pokles výnosů, k němuž záhy dojde.

V roce 1951 probíhají na vládní a ministerstvské úrovni jednání o vystoupení Československa a dalších lidově demokratických zemí z Bernské unie, neboť Sovětský svaz není jejím členem a současně také jednání o uzavření mezinárodní trucsmlouvy těchto států včetně SSSR. OSA bojuje o zachování celosvětové ochrany autorských práv a sovětské projekty naštěstí ztroskotají, když se všechny ostatní li-

Pracovna Antonína Dvořáka,
který v této etapě historie OSA patřil ještě k zastupovaným autorům

dově demokratické státy obávají ztráty devizových příjmů ze Západu. Ideologie jde tentokrát stranou, protože nedostatek tvrdých valut rychle roste. Dne 22. 6. 1951 se uskuteční v sále Zemědělské osvěty ve Slezské ulici č. 7 valná hromada OSA, která pod zjevným nátlakem opět mění organizačně-právní formu na lidové družstvo. Z nového představenstva i z OSA na více než 40 let zcela mizí hudební nakladatelé. Zápis se omezuje na konstatování, že v důsledku společenských změn dochází k výraznému poklesu inkasa i honorářů. Ve statistice se pokles projeví v následujících letech a dosavadní úroveň se vyrovná až o tři roky později.

Valné hromady v červnu 1952 se zúčastní osobně již jen 64 členů, což je, jak se zdá, nejnižší počet v její historii. Je konstatován pokračující pokles příjmů a další pokles produkcí o 13.000. Tato a dvě další valné hromady se konají v budově Svazarmu v Opletalově ulici, která slouží dosud svému účelu. Pro stabilizaci společenského a ekonomického postavení OSA

v této nelehké době má rozhodující pozitivní význam uzavření smluv s Československým rozhlasem, Ústředím Československého filmu a s gramovýrobou. Celý rok je vyplněn na jedné straně snahou maximálně zabránit upadajícím výnosům a na druhé straně zápasem o obsah nového socialistického autorského zákona, který je přijat na Silvestra a publikován pod č. 115/53 Sb.

Uvedený zákon byl koncipován jako osobnostní a nekladl tedy stejnou váhu na osobnostní a majetkové prvky autorskoprávního vztahu. Zavedl řadu státních zásahů do autorskoprávní oblasti a již v § 1 deklaroval jako cíl zákona kromě jiného „aby byla podnícena ideová tvorba sloužící zájmům lidu...“ a aby se autorská díla „stala účinným nástrojem budování socialistické společnosti.“ Ministerstvu kultury dal možnost vydávat tarify, které by upravily výši autorských odměn a možnost udělovat souhlas k užití díla i proti vůli autora atd. Současně zákon zřídil kulturní fondy, principiálně oddělil

Traduje se, že toto jezírko inspirovalo Antonína Dvořáka při komponování Rusalky.

Kühnův smíšený pěvecký sbor ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu

vlastnictví autorova práva (které prohlásil za nezcizitelné a tedy nepřevoditelné) od jeho užití, které (a jediné které) mohl autor přenést na uživatele ať už přímo či prostřednictvím ochranné organizace. Tento princip převzal i následující autorský zákon a nic na něm nezměnily ani novely posledních let, platí stále. Ochranným organizacím umožnil získat od ministerstva kultury výhradní oprávnění k zastupování autorů při udělování souhlasu k užití jejich děl a podřídil je tomuto ministerstvu. Současně zrušil podřízenost Ústřední radě družstev.

Rok 1953 byl ovšem také pro OSA rokem peněžní reformy a všechny nevyplacené autorské honoráře byly přepočteny a vyplaceny v poměru 50 : 1. Žádost OSA o výjimku, v niž se upozorňovalo, že autorské honoráře se v socialistické společnosti blíží spíše mzdě, jejíž nedoplatky se přepočítaly 5 : 1, ministerstvo financí rezolutně zamítl. Ceny všeho zboží a služeb byly přepočteny 5 : 1. Autoři se proto nestačili divit, když tento obrovský pokles honorářů byl ještě znásoben prudkým poklesem inkasa, což představovalo u veřejných produkcí 13 % a 3,8 mil. korun. Byli vyzváni ke schválení plánu sníženého na 46 mil. korun a „k přechodnému uskrovnění“. Načasování peněžní reformy na jaro 1953 bylo zvlášť kruté proto, že OSA v té době ještě končil hospodářský rok vždy kon-

ÚSTŘEDNÍ RADA DRUŽSTEV
PRAHA II, DLÁŽDĚNA UL. 2 • TELEFON CISLO 233-19-20

Cis. jedn. Dr. Pl. S.

Praha dne 29. července 1948.

Titul.
Ochranný svaz autorský,
Praha - Bubeneč.

K Vašemu dopisu ze dne 29.VII.1948 sdělujeme, že Ústřední rada družstev nemá námitk proti konání valné hromady Vašeho družstva. Do týdne po valné hromadě zaříte Ústřední radě družstev prostřednictvím svého revizního svazu seznam funkcionářů /členů představenstva a dozorčí rady, potvrzený příslušným akčním výborem Národní fronty.

S dnužstevním pozdravem:
ÚSTŘEDNÍ RADA DRUŽSTEV
V. P R A Z E.

Mihne

Z dobových dokumentů

cem června. Od této výroční schůze byl hospodářský rok srovnán s rokem kalendářním. Autoři také zrušili podpůrný fond OSA, „neboť tento stal se zbytečným“, padl za oběť peněžní reformě.

Autorský zákon z roku 1953 měl však i jeden pozitivní rys. Zavedl ochranu práv výkoných umělců a v tom předběhl všechny ostatní lidově demokratické státy na mnoho let. Následně bylo zřízeno OSVU jako ochranná organizace výkoných umělců (nikoliv však výrobců zvukových záznamů jako je tomu dnes), a protože právě probíhal jeden z mnoha zápasů s byrokracií a mnoho úřadů a institucí se rušilo, nebylo pro ministerstvo kultury únosné zřídit další přímo řízenou ochrannou organizaci. Proto bylo OSVU podřízeno OSA a ten se pro něho stal v rámci plánovacího systému „středním článkem řízení“. Chybou na kráse a na fasádě bylo, že stát za trvání totality nikdy nevydal prováděcí tarifní vyhlášku odměn pro výkonné umělce za diskotéky a jiné veřejné produkce, na nichž byla díla užita z nosičů a přes 35 let se činnost OSVU omezovala na smlouvy s rozhlasem a gramofonovými firmami, později i s televizí.

Ještě jednu z mnoha změn přinesl nový autorský zákon. OSA opět měnil organizačně právní formu, přestal být „lidovým družstvem“ a stal se společností s ručením omezeným.

Do vložka 89 bylo ze společenského rejstříku oddílu Do vložka 89 bylo ze společenského rejstříku oddílu
Převedení družstva do podnikového rejstříku.

Název podniku : Ochranný svaz autorský, zapsané společenstvo s ručením omezeným v Praze
slovensky : Ochranný svaz autorský, zapisané spoločenstvo s ručením omezeným v Praze
anglicky / Association for Performing Right Protection registered limited society in Prague
francouzsky : Association pour la protection des droits d'auteurs
rusky : Союз юристов право-зарегистрированное в Праге
товарищество с ограниченной ответственностью в Праге.

Sídlo : Praha - Bubeneč, tř. gen. Eisenhowera č. 20
Členové představenstva : JUDr Jiří Červený, Praha II., Křesoměnovská ul. č. 16 místopředseda
Vladimír Fojt, Praha-Bránič, Přívomžská ul. č. 807
Jan Kunc, Brno, Kounicova ul. č. 30
Alois Hába, Praha-Mušle, Myslivecká 5, 2. předseda
Vlastislav Antonín Vipler, Praha XIII., Nerudova 48
František Alois Kypta, Praha XIII., Kouřimská 13, 3. místopředseda
Ludvík Boháček, Praha III., U železne lávky 30, 3. místopředseda

Udaje o zřízení podniku : Smlouva společenství ze dne 9.10. 1919. /stanovy/
Členové podniku ve výši 1000 Kčs ještě splatný de 14 dní od upsaní.
Představenstvo se skládá z osmi členů.

Zastupování družstva : předseda a místopředseda společné nebo jeden z nich a jediný člen přeustavenstva.
Podpisování za družstvo : k názvu družstva připojí své podepisy předseda a místopředseda společné, nebo jeden z nich a jediný člen přeustavenstva.

Podnik byl dosud zapsán ve společenstveném rejstříku Dr. svazek XXI strana 206.

Okrášní soud civilní v Praze,
odd. 99., dne 30. května 1951.

JUDr. Zdeněk Peřina v.r.
za správnost vyhotovení:

Peřina
Za správnost vyhotovení

Nový autorský zákon se přes všechny nedostatky projevil v praxi pozitivně, výroční zpráva udává, že výnosy OSA za rok 1954 stoupaly o 15,9 mil. korun, t.j. o 44,7% (!) a tento údaj vypovídá o úpadku předchozích let více než cokoli jiného. Se změnou právní formy přišla tentokrát i důchodová daň 8%, kterou OSA platil kromě srážek daně z literární a umělecké činnosti.

Na podzim 1955 odchází z OSA ředitel Tomášek a zastupováním je pověřen dr. Jiří Novotný, který vede OSA až do května 1957. Má velkou zásluhu na tom, že po období vynutěně zahraniční izolace OSA a po politických změnách v SSSR (známém „tání“) získá pro OSA povolení zúčastnit se kongresu CISAC v Hamburku. Během roku 1955 je také natolik organizačně zformováno OSVU, že se 30. 12. 1955 může uskutečnit jeho ustavující schůze.

Pro naděje roku 1956 je typické, že se valné hromady kromě členů zúčastní rekordní počet 21 hostů z různých institucí. Naděje se ovšem naplní jen z velmi malé části... To je však již další historie.

JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA

MEZINÁRODNÍ AKTIVITY OSA

v uplynulém roce

V roce 1997 se OSA aktivně účastnil činnosti obou nevládních mezinárodních organizací CISAC a BIEM, které sdružují ochranné autorské společnosti a jejichž je OSA zakladajícím členem. Na úrovni CISAC bylo nejvýznamnější akcí zasedání evropského výboru CISAC ve slovenské Lublani. Další závažnou akcí CISAC byl druhý seminář o celosvětovém virtuálním programu CIS v Paříži, kterého se zúčastnili za OSA, kromě ředitele, také dr. Neprašová a ing. Rohlíček.

V rámci zasedání komisí CISAC obsadil OSA svojí účastí pouze ty, které měly pro činnost OSA bezprostřední význam. Jednalo se jednak o zasedání komise pro styk s veřejností a přípravu nového kongresu CISAC, pak o licenční komisi a komisi CIADLV, která se zabývala hudebními díly v audiovizu. Kromě toho se zúčastnil ředitel OSA porady ředitelů východoevropských společností, které řeší některé totožné problémy, hlavně ve styku s nadnárodními nakladateli a vydavateli.

Těchto akcí v zahraničí se zúčastnilo celkem šest pracovníků OSA. Další akce - zasedání technické komise CISACV pro rozhlas a televizi - se konala v Praze a umožnila zapojit do ní a do souvisejícího semináře PHARE další pracovníky.

Poznatků bylo využito pro každodenní práci OSA a pro posilování postavení české hudby v zahraničí. Že zvolený přístup k rozvíjení zahraničních styků byl správný, prokazuje rekordní inkaso autorských honorářů za českou hudbu v zahraničí. Potvrzuje se zkušenost našich zahraničních partnerů, že užití národní hudby v zahraničí je třeba ošetřovat neustálou aktualizací informací.

V průběhu roku přijal OSA řadu zahraničních návštěv, z nichž některé, zvláště na úseku mechanických práv, měly kontrolní charakter. Nejvýznamnější návštěvou byla koncem roku připravená, a teprve počátkem roku 1998 uskutečněná návštěva ředitelky celosvětového hu-

debního střediska pro digitální číslování hudebních děl v rámci programu CIS paní McBrideové a její asistentky.

Mezinárodní atmosféra vzájemných vztahů hudebních ochranných organizací se po výrazném zhoršení v průběhu roku 1996 v roce 1997 zlepšila, když se podařilo odstranit spor holandské společnosti STEMRA s britskou společností MCPS. Ten rozdělil autorské společnosti na dvě zápasící skupiny. Původní přátelské nálady však nebylo zcela dosaženo, když se BIEM nepodařilo uzavřít s IFPI v průběhu roku novou smlouvu o užití děl při výrobě nosičů zvuku určených k prodeji obyvatelstvu. K zásadní dohodě v tomto směru došlo teprve na rozhraní 1997/1998.

Zahraniční sekretariát vyvinul během roku značné úsilí, aby došlo k obnovení některých smluv v důsledku politických či věcných změn a k uzavření zcela nových smluv. Podařilo se obnovit smlouvy s jugoslávskou společností SOKOJ, japonskou JASRAC a kanadskou SODRAC. Nové smlouvy byly uzavřeny s makedonskou společností SOCOM a mexickou společností SACM. Probíhá korespondence kvůli některým ustanovením smluv se společnostmi SGAE, SESAC, STEF a TEOSTO, s nimiž máme starší smlouvy a s novými společnostmi SACVEN ve Venezuele, FILSCAP na Filipínách, KOMCA v Jižní Koreji, SAZAS ve Slovinsku a SCD v Chile.

Kromě smluvních vztahů praktikuje OSA již po desetiletí výměnu honorářů na základě gentlemanských dohod s těmi malými zahraničními společnostmi, u nichž dochází pouze k malému užití českých hudebních děl a opačně.

Vzájemné platební styky probíhaly na solidní úrovni a s vyšší disciplínou, než v předchozích letech. K určitému zlepšení došlo i v oblasti společností ze zemí bývalého RVHP.

Prognóza mezinárodní spolupráce pro rok 1998 je na počátku roku dobrá, i když je třeba

Dům umělců – Rudolfinum je po Národním divadle nejvýznačnější novorenesanční památkou z 19. století. Dvořákova síň byla svědkem mnoha koncertů hudebního festivalu Pražské jaro.

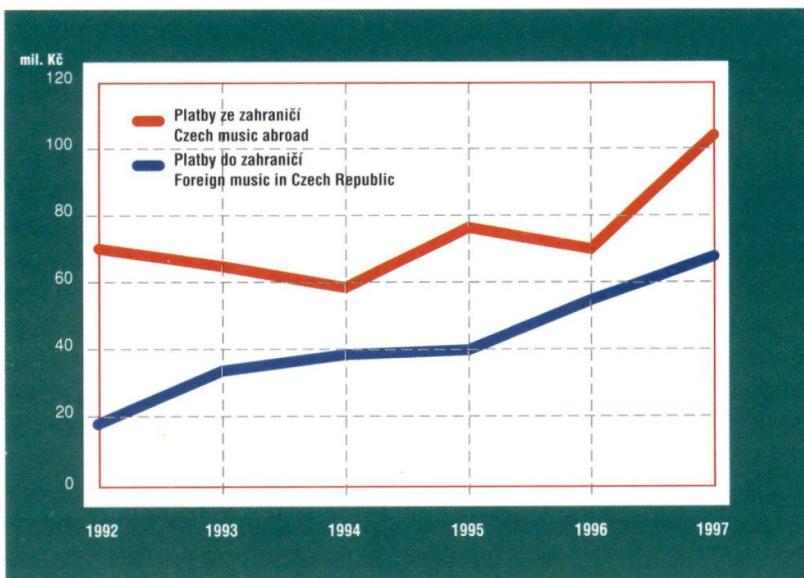
The "House of Artists" sometimes called "Rudolfinum". In its Dvořák's Hall the Prague Spring International Music Festival takes place.

zdůraznit, že její prvky jsou méně ovlivnitelné a odhadnutelné, než prvky tuzemské. V některých zemích konstatují sesterské společnosti již třetí rok stagnaci autorských honorářů nebo dokonce mírný pokles, v jiných pokračuje výrazný nárůst. Považujeme za mimořádný úspěch, že i v zemích nevykazujících nárůst roste relativní i absolutní inkaso za českou hudbu (např. Švýcarsko) a že v zemích, kde dochází k určitému nárůstu (např. Německo) je inkaso za českou hudbu relativně i absolutně větší, než tento nárůst. Nicméně při trvale úspěšné vážné hudbě dochází k posunu v tom směru, že naše dechová hudba své postavení v zahraničí pomalu ztrácí.

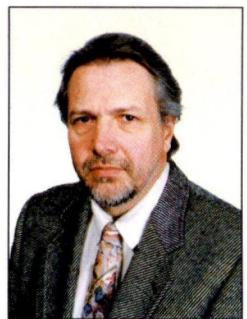
Je však třeba vidět, že situace, kdy se inkaso za naši hudbu užitou v zahraničí rovná čtvrtině všech příjmů OSA, je do jisté míry způsobena i tím, že úroveň tuzemského inkasa je ve srovnání se západními zeměmi s ohledem na mzdovou a majetkovou situaci v České republice dosti výrazně nižší. Tento „schod“ lze pozorovat nejen ve vztahu mezi zeměmi EU a ČR, ale i mezi ČR a společnostmi zemí na východ od nás (např. ve vztahu ke Slovensku či Polsku).

JUDr. Josef Slanina
ředitel OSA

ČESKÁ HUDBA V ZAHRANIČÍ A ZAHRANIČNÍ V ČR

INTRODUCTION

Dear colleagues,

I would like to share with you some reflections on the development of OSA in 1997 and on its present situation.

On the whole, the past year seems to have been relatively uneventful and economically very successful. This confirms the correctness of strategy taken by OSA after 1990. Above all, OSA took over from our more advanced partners the well-proven instruments like statutes or distributing procedures. Furthermore, major investments into a new computer system were made. We set up regional branches, hired external monitoring personnel, improved our use of legal steps to enforce authors rights, including at courts. We also improved our communication with the users.

In this connection, I would like to express my gratitude, above all, to the members of OSA for their right decisions in voting at general assemblies of members. At the same time I would like to thank the members of committees, advisory councils and commissions which all helped to achieve the present stable situation of OSA.

The above should not suggest that we have achieved a final, ideal state. We should realize that the protection of authors rights is always a process depending on a number of circumstances, like the quality of laws, overall economic situation, performance of the apparatus, quality of fundamental documents (statutes, accounting procedures), corporate solidarity of our members, general mood in society, level of rights protection in Czech culture, etc. OSA strives to find the right balance between its internal organization and the changing environment.

OSA has consolidated its position and taken its firm place in the structures of Czech society after a period of dramatic changes during the period of transformation. This general situation demands moderate conservatism, adherence to basic principles on which the present-day OSA rests. These include above all its internal democracy based on its statutes, the principle of solidarity with non-commercial music (system of points, social fund, OSA Foundation) and the principles on which membership is based.

It would be utterly unthinkable to abandon internal democracy. On the other hand, it is quite possible to abandon the other two principles. What price would we have to pay, however? First of all, we would stand out alone among other partner organizations, excluding ourselves from the community of modern and successful copyright protecting organizations in

Europe. We would also fail to meet our cultural and moral obligations. The support for non-commercial genres is made possible by our point system of distribution, especially of royalties collected for public performances.

While 18 percent (full members) produce two thirds of the total income of OSA, the remaining 82 percent (associate members) produce only one third. The more "productive" third owns – figuratively, of course – a larger share in OSA and feels entitled to greater participation in decision-making and to a greater share in the income from the Fund of Non-Identifiable Sources (FNZ). The full members of OSA produce a substantial share of FNZ and it is their deductions that finance level of incomes for classical music, the everyday operations of the apparatus and technical equipment. These provisions are used by all authors. In other words, each full member produces 9 to 10 times more on the average than an average associate member.

The above reflections were meant to respond to some of the represented authors who have questioned these principles. If we changed our redistribution policy, we would face a great risk of instability and, in addition, jeopardize interests of all represented authors, members and associate members alike.

I do not deny the legitimacy of such a discussion. We must sincerely admit to ourselves that OSA will not set the trend of global or even European development of copyright protecting organizations. It will therefore remain our task in the coming years to watch this development closely and try to keep pace with our more advanced neighbors. Even they undergo changes. Individual details of their present-day situation may be different today from what we were inspired with five or six years ago. These changes have not modified the system but only procedures and "numbers" – percentages, limits, coefficients. These numbers change in dependence of the market and economic situation in individual countries. They should, above all, go some way to equalize the position of authors of various genres. The OSA board will join this development and propose to the general assembly some changes reflecting the situation in Czechia.

In conclusion, I would like to wish you on behalf of the board much creative success and abundant use of your works.

Luboš Andršt,
Chairman of the board

OSA FINANCES IN 1996

In 1997, OSA achieved the highest collections in its history. The total sum of authors royalties paid by users amounted to Kč 391,234,000 (approximately \$12 million U.S.). OSA collected Kč 104,644,000 more than in the previous year. The growth represented 36.5 percent, surpassing the inflation rate more than 3.5 times.

The collections were substantially higher in all areas with the exception of incomes obtained from the sales of blank tapes.

The costs rose by Kč 20,938,000, i. e. by 40.4 percent. Although this rise slightly surpassed that

of the collections, the latter's growth in absolute numbers was much higher.

The sum to be distributed to authors increased therefore by Kč 83,706,000 as against 1996. This rise will be reflected in payments to authors in 1998.

Similarly to 1996, OSA finances were balanced in 1997. Average ratio of the running costs to the total collections amounted to 18.5 percent (18.1 percent in 1996).

Ing. Miroslav Mareš
Head of Financial Department

PYRAMID CHART OF ROYALTIES

The pyramid chart of royalties, showing the structure of incomes of individual groups of authors, is featured here for the fifth time. The chart brings data on individuals (including heirs) but not on publishers, Czech corporate entities or foreign copyright protection organizations. Retaining the income brackets from previous years, the chart proves conclusively the growing differentiation of incomes.

The top group of "millionaires" has doubled against the previous year. Also the number of authors in the other three top income categories has risen. On the other hand, however, the bottom category has increased quite substantially. Each income bracket includes authors of all genres, including classical music.

The top three groups, 8 percent of all the authors represented, collected 68.3% of all royalties in 1997. They covered more than two thirds of the total running costs of OSA.

As a result of the above development, there is no wonder that more than 60 OSA members aged under 60 failed to obtain minimum royalties over the period 1995–97. In accordance with OSA's statutes, their membership was terminated as of December 31, 1997. They continue to be represented by OSA.

In 1997, the Czech individual authors represented were paid the total of Kč 124,779,000 for the use of their works during 1996.

PYRAMID CHART OF PUBLISHERS

In 1997, OSA distributed shares based on contracts with music authors to 35 publishers. The shares reached the unprecedented total of Kč 56.4 million, almost three times as much as the sum distributed in the previous year. This spectacular rise can be attributed, to a large extent, to the Czech affiliates of international publishing companies. The chart shows a considerable rise in shares distributed to the top three categories and a substantial decrease in the category of beginners.

The five-fold increase achieved over the last

four years surpassed even the optimistic expectations of OSA. At the same time, gloomy predictions of 1992 and 1993 that OSA would stifle the growth of new music publishers have been clearly refuted.

In 1997, 383 new publishing contracts on the use of 1237 works were registered. We can expect the successful development of music publishing business to continue in the following years, although it will probably not achieve the dramatic growth rates of 1994 and 1995, the boom years in musical contracts.

Czech Musical Miracle

July 1994 will certainly be remembered in the history of Czech theater. In that month, the Czech audience could see a Broadway-style theater production for the first time. The producer found the money, rented a theater, chose a musical to be played. He could not now how long it would run - a couple of days, months, or, like the London production of *Cats*, for more than fifteen years? Now, four years later, the two greatest musical productions in Czech history, *Jesus Christ Superstar* and *Dracula*, have closed. The reason was certainly not a lack of interest. The former musical was on for almost four years. It scored more than twelve hundred performances, while the latter ran for two and a half years. The two productions were seen by over a million of people. It was especially *Dracula* as well as another original Czech musical *Pied Piper* that scored considerable success. Interest has been shown in their performances to be given in Korea, Germany and Belgium.

The successful producers intend to follow up soon with new stagings. It is obvious now that independent musical productions are very risky but potentially very lucrative even in Czechia, a country without strong tradition of musicals, experienced actors, venues, and, last but not least, a country with limited market only.

To many, the success-story of Czech musical producers seems unbelievable.

The world of great musical productions was taboo until the 1989 revolution. Not even screened versions had been shown in Czechia and so many fans traveled as far as to Budapest to see movie versions of *Hair* and *Jesus Christ Superstar*. Occasional productions at the Karlín Musical Theater in Prague gave no indication to the Czech musical fans of the craze triggered in the United States in the 1950s by *My Fair Lady*. With 1970s blockbusters of Andrew Lloyd Webber, the wave reached the shores of Britain.

The beginnings of musical in the postwar years were promising. In 1948, the Prague production of *Finian's Rainbow* was praised as the first successful staging of an American-style musical on the European continent. However, the communist regime put a stop to this

promising development which continued the tradition of prewar Osvobozené Divadlo (Liberated Theater) and which was to inspire the Semafor theater in the 1960s. Some repertory theaters attempted at musical productions, trying, first of all, to avoid any risks larger than in common drama productions. No wonder that musicologist Ivo Osolsobě drew a bleak picture of Czechoslovak musical scene in his 1968 book *Musikál*.

Reservations remained even after 1989 when private enterprise began to develop and when the theatrical scene diversified. As it is testified to by experts, musicals cannot be produced without an all-out effort. There are high demands posed on the location, performers as well as the production team. All of this costs a lot of money. The Prague producers of the world-famous *Jesus Christ Superstar* could hope in the return of their large investment. The Nota Bene Musical production company showed even more courage in its investment of no less than Kč 20 million (approximately \$600,000 U.S.) into *Dracula*, the original Czech musical by Karel Svoboda, Richard Hess and Zdeněk Borovc. Its producers explain their decision to try a new musical by their wish to avoid difficult and protracted license negotiations which would be needed to obtain permission to stage a well-established piece. After 1989, the Nota Bene was the only company that could continue their earlier efforts. Already before the revolution, it produced the UNO dancing group. Later, in freedom already, it staged *West Side Story* at Karlín Theater, getting precious experience with fund-raising and persuading potential sponsors that such an investment would pay. Even today it is difficult to find affluent people or companies ready to take risks, with the proceeds to be shared only later. In spite of such problems, the Nota Bene scored considerable success with *Dracula*.

It is yet by no means easy to obtain original material of high quality and find investors to support a really good production not marred by improper savings. Only a few years ago, there was a pressing shortage of good actors and

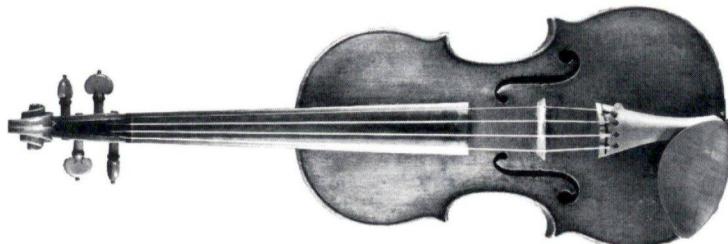
singers. Musical acting had been largely unknown in Czechia and the only schools with specialist musical departments were the Janáček Academy in Brno and the Jaroslav Ježek School of Music in Prague. Still, the productions of *Dracula*, *Jesus Christ Superstar* and *Pied Piper* and the Brno production of *West Side Story* employed at one moment more than two hundred performing artists.

Not long ago auditions took place for the production of *Evita*. Interest was so tremendous that several new audition sessions had to be added. There were very many people who wished to try their luck. Although most had to be turned down, there were some natural talents who succeeded. The best participants were of exceptionally high quality. In the present situation, when it is quite difficult for freelance singers to make their living, musicals offer a good employment even to professional singers. Ta Fantastika company is preparing *Caligula*, Nota Bene *The Count of Monte Christo*, and Michael Prostějovský is preparing a musical version of Dvořák's *Rusalka*.

There is no doubt that more production teams will arise which will try their luck with original Czech musicals. There is a great competition for locations where new musical productions could be staged. Prostějovský has been reconstructing one of the halls in the Holešovice Market Place, a former stockyard, The Nota Bene group prevailed over the Musical company in a competition for the Pyramid theater, and the latter company has been adapting for its needs the U Hybernů building. Another company has shown interest in the purchase or lease of the Broadway cinema in downtown Prague for exclusive presentations of musicals there.

Although the Czech production companies are competing sharply, they all will admit – off the record – that they wish their rivals best. The fans of musicals perceive all the above productions as a part of a single effort. The bosses of Czech musical are well aware of the fact that they are sailing aboard of the same ship.

Milan Tesař

Early history of OSA

Part III 1946 – 1956

Like in the rest of society, OSA was imbued with postwar enthusiastic optimism in 1946. During that year, contacts were renewed with foreign copyright protection organizations. On the last day of 1946, OSA informed the Czechoslovak Statistical Office that it had "293 members, fifty-five employees and one building with twenty-eight rooms. It uses twenty and leases eight".

For the whole of 1947 and during the first half of 1948, a "small-scale" reconstruction of the OSA building took place at the cost of almost Kčs 1 million. At that time, the sum represented one-twentieth of yearly collections. Today it would correspond to Kč 17 million (approximately US \$ 0.5 million). The street-level store was replaced with offices and the building took roughly the present-day shape. Immediately thereafter a "large-scale" reconstruction began, changing internal subdivisions.

On February 26 and 27, immediately after the Communist coup in 1948, two "Action Committees" of the Communist-dominated National Front were set up of the management and employees, respectively. The two commit-

tees merged on March 3, 1948. The new committee was presided by dr. Tomášek. With no delay purges of "politically backward employees" began. The documents show that although the purges were ruthless, their scale was limited.

In 1948, OSA processed 132 requests for the use of music and detected 37,864 unreported productions. Statistics show that in the productions the totals of 43,700 programs and 695,693 works were used. Moreover, the radio used 81,804 works of music and the production of phonograph records, at that time controlled by OSA, surpassed 4 million discs.

In 1949, the Central Action Committee of the National Front gave its consent to the dissolution of OSA's Action Committee. It stated that "in cooperation with the Central Council of Cooperatives, the personal composition of the new board headed by dr. Tomášek has been approved". Dr. Tomášek, the head of the Action Committee, became director of OSA. He remained in this position for the next six years.

Similarly to wartime conditions, no general assembly of OSA met in 1949 because "relevant bodies" had not been able to approve the new statutes of OSA in time. The new statutes made OSA a "people's cooperative". Like during the war, virtually all personal contacts with foreign countries were discontinued. The annual report, until then published every year, was issued in 1950 only, covering also two previous years. On the other hand, as a result of the wholesale banning of private legal partnerships, two excellent lawyers, dr. Jiří Novotný and dr. Valenta, were able to join OSA.

In 1950, OSA had to adopt a system of "direct planning", which required it to submit for approval plans of costs and incomes. The fulfillment of plan targets was to be evaluated subsequently. The economic performance was no more assessed by the criteria of the costs and incomes of the previous year but in relation to the current year's plan. Only percentages of plan fulfillment were relevant in such analyses. As a result, the lower (and more realistic) plan targets enabled to cover up the real decrease in incomes.

In 1951, the government and ministerial officials of Czechoslovakia and other so-called "People's Democracies" entered negotiations on the termination of the membership of their countries in the Berne Union. The reason for this was the fact that the Soviet Union was not its signatory. The Soviet Bloc countries had a new international anti-convention in mind, with the Soviet Union as a member. However, all non-Soviet members of the bloc were afraid that they would lose their hard currency earnings from the West and so the Soviet designs failed. As a rapid depletion of hard currency reserves was taking place then, ideology had to budge. On June 22, 1951, the general assembly of OSA was held in Prague. Under open pressure, OSA changed its legal status to that of a people's co-operative. Publishers of music disappeared then from the new board as well as from OSA, to return to these bodies after forty long years. In the minutes of the assembly, there is just a brief statement to the effect that due to social changes a sharp decrease in payments and royalties was taking place. The decrease continued in subsequent years to achieve level of 1951 just after three years.

Only 64 members, probably the lowest number in OSA's history, took part in the general assembly held in June 1952. It was stated there that the decrease in incomes had continued and that the number of productions had dropped by thirteen thousand. Fortunately, the social and economic position of OSA at that difficult period was much strengthened by the contracts with the Czechoslovak Radio, Czechoslovak Film Industry and the nationalized record-makers. Throughout 1952, OSA tried to prevent a further decrease in incomes and, at the same time, it struggled to influence the new, socialist copyright law which was adopted on New Year's Eve and was published as Act No. 115/53.

The above Act emphasized the personal rather than property aspect of the copyright, introducing a number of possibilities for the state to intervene. In paragraph 1 already, it declared that its aim was, among other things, "to inspire ideological creativity serving the interests of the

people..." and to make art "an effective instrument to assist in the construction of a socialist society". The Ministry of Culture was entitled by the Act to issue arbitrary rates to set authors royalties as well as to give consent to the use of the work even against author's will, etc. At the same time, the Act made it possible to set up cultural funds. It established a new principle, separating the ownership of author's rights (which it declared inalienable and therefore non-transferable) from the use of his works. The author was allowed to transfer these rights (and only these) to the user, either directly or through a copyright organization. This principle was taken over by the subsequent copyright law and remains unchanged, in the new circumstances, to this day. The Act made it possible for the copyright protection agencies to obtain from the Ministry of Culture an exclusive license to provide, on behalf of authors, consent to the use of their works. The rights-protecting agencies were subjected to the above Ministry and were, at the same time, removed from the auspices of the Central Council of Cooperatives.

In June 1953, a drastic monetary reform took

place in Czechoslovakia. It had severe consequences for OSA members, too. Just like all bank savings nationwide, all the unpaid royalties were recalculated and reduced at a ratio of 1 to 50, while the prices of all the goods and services were decreased at a ratio of 1 to 5 only. As the wages and salaries of employees were generally paid out at a ratio of 1 to 5, OSA asked the Ministry of Finance for the same treatment, arguing that in a socialist society the authors' royalties come very close to wages. However, the Ministry flatly rejected OSA's request. The authors represented were taken aghast when they learned that the immense decrease in their royalties was further aggravated by a sharp decrease in proceeds for public performances by 13 percent, or Kčs 3.8 million. The authors were invited to approve of a plan decreased to Kčs 46 million and to "tighten their belts temporarily". The timing of the monetary reform was especially harsh for OSA due to the fact that at that time the economic year still ended at the end of June. The annual assembly in 1953 decided to adjust the economic year to regular calendar. At the same time, the authors scrapped the OSA Supporting Fund "because it had become useless". In fact, it fell victim to the monetary reform.

The 1953 Copyright Act had also one positive feature. Ahead of all the other countries of the Soviet bloc for many years, it introduced the protection of the rights of performers. Subsequently the OSVU (Organization for the Protection of Performers) was founded. In contrast to the present arrangement, the protection did not cover producers of sound recordings. Within the framework of one of many futile campaigns against red tape which led to the liquidation of many offices and institutions, OSVU was placed under the auspices of OSA. In the national planning system, OSA became OSVU's "medium management level". There was a fault in

this seemingly perfect facade, however: for more than forty years of the totalitarian regime, the state proved unable to issue official rates regulating royalties which the performers should get for discotheque and other public performances of their recorded works, and for more than 35 years OSVU's activities were limited to contracts with radio and record companies, to which television was added later.

In spite of all the above inadequacies, the new Act brought positive practical results. OSA's annual report for 1954 stated that the collections of OSA had risen by Kčs 15.9 million, i.e. by as many as 44.7 percent! This fact is a more telling testimony of the decline of the preceding years than anything else. The change of the legal framework introduced an 8 percent retirement benefit tax. OSA members paid it in addition to the tax imposed on literary and artistic activities.

In the fall of 1955, director Tomášek left OSA. As his temporary successor, Jiří Novotný was appointed. It is his merit that after a period of imposed international isolation of OSA and political changes in the USSR (so-called "thaw") it was possible for OSA to obtain permission to participate in the CISAC Congress in Hamburg, Germany. In the course of 1955, OSVU established its organizational structures so that its founding assembly could take place on December 30.

The year 1956 was full of hopes at the beginning. This can be seen, among other things, from the fact that OSA's general assembly was able to host a record number of twenty-one visitors from other institutions. The next installment of our story will show, however, that almost all the hopes of that year were to be thwarted.

JUDr. Josef Slanina
CEO

INTERNATIONAL CONNECTIONS OF OSA IN 1997

In 1997, OSA took its part in the activities of CISAC and BIEM, the two non-governmental international associations which it co-founded. OSA participated in an important session of the European Committee of CISAC in Ljubljana, Slovenia. Moreover, the OSA director participated in the second seminar on CIS program held in Paris.

OSA delegates participated in the sessions of CISAC commissions that are directly relevant to OSA's activities: the Commission of Public Relations (which is also preparing the next CISAC congress), the Licensing Commission, and

the CIADLV Commission (discussing audiovisual use of music). The OSA director also participated in the meeting of directors of East European associations which face some parallel problems, especially in dealing with major international publishers.

The total of six OSA workers participated in these sessions abroad. Another event, the session of the CISACV (technical commission for radio and television), took place in Prague. This choice of venue enabled participation of other persons who were taking part in the parallel PHARE seminar.

The above sessions have contributed to OSA's daily activities and helped to strengthen the position of Czech music abroad. The importance of contacts with international organizations has been confirmed by the record level of royalties paid by foreign users. Like its foreign partners, OSA believes that the use of music abroad must be supported by continual exchange of information.

During 1997, OSA welcomed a number of foreign visitors. Some of these visits, especially those concerning mechanical rights, were on inspection tours. Most importantly, early in 1998 the preparations taken during the previous year resulted in a visit of Ms. McBride, the director of the CIS world musical center for digital numbering of musical works, who came in the accompaniment of her assistant.

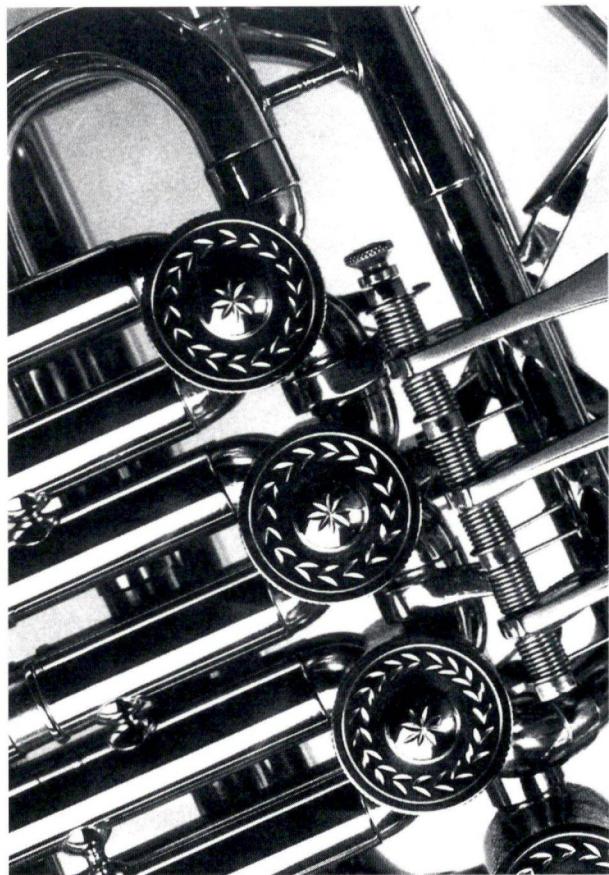
During 1996, mutual relations of music rights protecting organizations suffered substantial deterioration. The situation improved again in 1997 after the settlement of the dispute between the Dutch STEMRA with the British MCPS. In the dispute, two opposing camps of copyright organizations formed. The original level of friendly relations had not been achieved by the very end of the year, however, as BIEM and IFPI failed to make a new agreement with IFPI on the use of recorded music sold by retail trade, the agreement was finally reached in the first days of 1998.

The foreign department of OSA paid great efforts during 1997 to renew some contracts which had been affected by political or other changes and to enter in new contracts. OSA succeeded in renewing contract with the SOKOJ (Yugoslavia), JASRAC (Japan), and the SODRAC (Canada). New contracts were signed with SOCOM (Macedonia) and SACM (Mexico). Correspondence on some stipulations of existing contracts has been going on with SGAE, SESAC, STEF and TEOSTO as well as with newly founded SACVEN (Venezuela), FILSCAP (Philippines), KOMCA (South Korea), SAZAS (Slovenia), SCD (Chile), and SESAC (USA).

Apart from contractual relations, OSA has had for decades gentlemen agreements providing for the exchange of royalties with several small partners in those countries where Czech music is used on a limited scale only and whose works are little used in Czechia.

The discipline of mutual payments has increased as against recent years. A certain improvement has been observed even in cooperation with former Comecon countries.

The prospects of international cooperation in 1998 are good. It must be emphasized, however, that its elements are less calculable and controllable than future Czech developments. In some

countries our partners have recorded for the third consecutive year a stagnation of collections or even their moderate decrease, in others considerable growth has continued. OSA is very proud of the fact that even in countries hit by stagnation (e.g. Switzerland) the royalties for Czech music have grown on both relative and absolute terms. In the countries with moderate growth (e. g. Germany) the collections for Czech music have been both relatively and absolutely higher than their countries overall growth rates. There were different results in various genres, however, while classical music was expectedly successful, the Czech brass band music continued in the gradual decline of its international position.

The collections for the use of our music abroad have reached one quarter of the OSA total. This is due to the fact that the level of incomes and general affluence in the Czech Republic is lower than in Western countries. This overall economic situation imposes limits on collections from domestic users. Such a discrepancy exists not only between the member states of the European Union and Czechia; there is a similar gap between the latter and her eastern neighbors, like Slovakia or Poland.

JUDr. Josef Slanina
CEO

PRACOVIŠTĚ OSA

PRAHA

Čs. armády 20
160 56 PRAHA 6
tel.: (02) 2031 5111
fax: (02) 312 30 73
e-mail: osa@osa.cz

BRNO

Bašty 8
602 00 BRNO
tel.: (05) 4221 5789
fax : (05) 4221 5788

HRANICE NA MORAVĚ

Hotel Cementář
8. května 1850
753 01 HRANICE NA MORAVĚ
tel.: (0642) 205 818
fax: (0642) 203 818

KARLOVY VARY

Na vyhlídce 53
360 01 KARLOVY VARY
tel./fax: (017) 311 62 54
nebo (017) 311 62 55

ČESKÉ BUDĚJOVICE

c/o Metropol, s.r.o.
Senovážné nám. 2
370 21 ČESKÉ BUDĚJOVICE
tel./fax: (038) 59 906
nebo (038) 59 908

HAVLÍČKŮV BROD

Na Ostrově 28
580 01 HAVLÍČKŮV BROD
tel.: (0451) 424 080
fax: (0451) 424 090

ROČENKA OSA 1997

**Vydal Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním,
Čs. armády 20, 160 56 Praha 6**

Redakční rada:
předseda Pavel Chrastina,
členové Slávek Ostrezí, ing. Miroslav Mareš
Odpovědná redaktorka Zdeňka Krečmarová
Překlad v angličtině PhDr. Miloš Calda

Design Eva Dušejovská

Foto archiv OSA, M. M. agentura, Slávek Ostrezí, Petr Sirotek

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

Produkce M. M. agentura

mf con vivacità

1. Melode.

ff o forte

2. Melode.

poco agitato

p

p

fiss

me - se - ss - le , op-